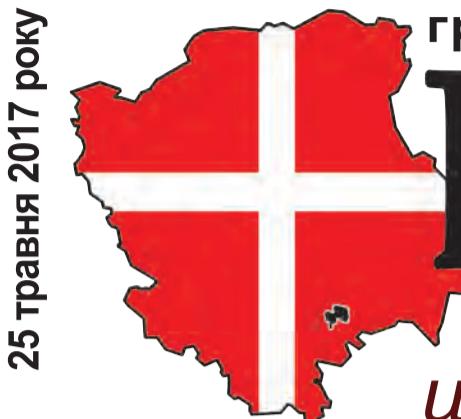

№21 [1120]

громадсько-політичний тижневик

ВОЛИНСЬКА ГАЗЕТА

Передплатний індекс: 33943

ціна: передплатна - 3,75 грн.
уроздріб - 4,00 грн.www.volga.lutsk.ua

Солдат Іван. «Не бойова втрата»?

... ВІЙНА

«На війні завжди хтось помирає, а хтось залишається живим. Але раз війна не закінчилася, це право залишається актуальним». Ці слова пролунали ще в старому радянському фільмі «Четвертий» за участі легендарного Владіміра Висоцкого. А наче сказані сьогодні!

9 СТОР.

... НАШІ ПЕРЕМОЖЦІ

Ще з одним переможцем передплатної лотереї – Миколою Сахарчуком із с. Нова Руда Маневицького р-ну – нам зустрітися не вдалося. Причина більш, ніж вагома: Микола Васильович був на роботі далеко за межами села. Тому подарунок отримували його найрідніші...

10 СТОР.

52,41% підтримки у 2014-му

... ВІЗИТ

На фото Володимира ДАНИЛЮКА: візит Петра Порошенка на Вербну неділю, 2014 р.

Сьогодні три роки тому: на виборах Президента України волиняни обрали Петра Порошенка, який вчора приїхав до нас.

8 СТОР.

... ЦИТАТА ТИЖНЯ

«Прощай, Крим! Живе тіло України стали розрізати на шматки. На тому татарському курортному півострові, завойованому царською Росією та заселеному великороджанними патріотами, обрали якогось кримського «президента» Мешкова... Ще два роки тому Крим голосував за незалежність України, керуючись філософією, висловленою у стрілецькій пісні: «На Україні добре жити, є що їсти, є що пити: раз, два!». Але манна небесна не поспалася над Кримом. І ось тепер півострів хочуть повернути лицем до Москви».

Полікарп ШАФЕТА,
«Щоденник без цензури», 1994 р.

... САМОВРЯДУВАННЯ

... Та інші

Голова облради Ігор Палица призначив початок засідання 14-ої сесії облради на 12.00 у п'ятницю 26 травня.

У порядку денного – внесення змін та доповнень до бюджету області на цей рік, премії Верховної Ради України кращим педагогічним працівникам.

В інформаційному повідомленні про скликання сесії вказується, що будуть розглянуті й «інші питання» порядку денного. Як саме, покаже початок засідання. В усікому випадку, проблема в області після попередньої сесії накопичилося дуже багато.

Наш кор.

... ТІЛЬКИ ПРАВДА

...Міністр аграрної політики та продовольства України Тарас Кутовий, якого звинувачували в потуренні забруднення Волині відходами Ковельського ветсанзводу, подав відставку.

...Щоб у Смідині Старовижівського р-ну був центр нової територіальної громади, потрібне приміщення для офісу, але бізнесмен і колишній депутат облради Владислав Зінчук, купивши недобудовану споруду колгоспної контори за 6 тис. грн., хоче її продати не менше як за 30 тис. доларів США.

...Зруйнований внаслідок вибуху газу двоповерховий будинок у м. Нововолинську, як повідомив міський голова Віктор Сапожников, планують відремонтувати до кінця червня.

...Три місяці в Рівненському аеропорту не можуть провести тендер для розширення злітної смуги до параметрів літаків класу «боїнг».

...нагоди 156-річчя перевоховання Тараса Шевченка в Каневі біля монумента Великому Кобзареві в м. Ковелі розгорнули кілька сотень вишитих рушників.

...25 травня м. Горохову виповнюється 777 років, тож у місті організували веленоядні свята. У тому числі – виступ «Гуцула Хулігана».

...Повернувшись із короткострокової відпустки, Володимир-Волинський міський голова Петро Саганюк доручив підлеглим негайно взятися за освоєння коштів на ремонт вулиць, а також – нарешті встановити на зупинках графік руху пасажирського транспорту.

...Мер сусіднього Рівного Володимир Хомко приступив до практичної реалізації ідеї звільнення вулиць від зйвики маршруток, заявивши, що замість 3 бусів має бути 1 тролейбус.

Володимир ДANIЛЮК.

... РАЗОМ

На Донбасі побувала делегація з Волині, чиї представники заклали в фундамент будівництва храму Святого Миколая Чудотворця УПЦ Київського патріархату послання до майбутніх поколінь, вшанували полеглих з роки тому волинян, а також відвідали наших хлопців на передовій лінії фронту.

Трагічні події трирічної давності згадували цими вихідними волиняни разом із волинянами. Три роки минуло з того часу, коли страшна звістка сколихнула всю Україну: у ніч з 21 на 22 травня 2014 р. (за іншою інформацією, між 4 та 6 год. ранку) на тимчасове місце розташування 51-ої Володимир-Волинської окремої механізованої бригади Збройних Сил України між селищами Ольгинка та Володимирівка підступно напали бойовики «ДНР».

Терористи «Русского міра» ввели масований вогонь зі стрілецької зброї та кидали гранати по наметах і машинах сил АТО, де мирно спали наші хлопці... Частина батальйонно-тактичної групи під командуванням майора Леоніда Полінкевича, сформована, в основному, з екстремно мобілізованих хлопців, зазнала важких втрат: полягло 18 бійців, включаючи самого командира. 10 із них були волинянами, більшість – лучанами...

«Червоним маком пам'ять пломенить»...

відійшов у Вічність, а Сергій Демченко працює на посаді заступника голови місцевої райради. Але посіяні ними зерна порозуміння та взаємоповаги дали добрий врожай. Тому на Волині раді бачити побратимів із Донбасу, а на Сході України дбають про пам'ять про полеглих та допомагають відстоювати територіальну цілісність держави.

В тому числі – не тільки силою зброї, як потужностю духовного єднання. «Волинська газета» вже детально розповідала про ініціативу громадськості «Луцьк-Волноваха». Разом збудуємо храм». Йдеться про добровільне об'єднання волинян, які віддали свої життя за відновлення України.

Заступник Луцького міського голови Григорій Пустовіт, який очолив офіційну делегацію волинян, передав секретарю Вол-

инських меценатів і благодійників.

Ошата дерев'яна церква, котра незабаром з'явиться у Волновасі, має стати не тільки місцем для молитви: біля неї буде розбито невеличкий сквер для відпочинку з дітками, діятичною Недільною школою і благодійним осередком.

Неможливо було без сліз переглядати фото полеглих бійців. Слухати слова і пісні, виступи офіційних осіб... Особливе ставлення і шана – родичам Героїв: їх вітали квітами. Була у залі присутня і мама бійця, який читав молитву в тій страшній обстановці, читав і, дякував Богові, залишився живим.

Заступник Луцького міського голови Григорій Пустовіт, який очолив офіційну делегацію волинян, передав секретарю Вол-

новацької міської ради Тетяни Гукай символічний ключ-капсулу з написом «Луцьк і Волноваха разом», в яку помістили звернення до нащадків. В тексті звернення згадується Микола Романюк, чиї добре вчинки ще довго будемо пам'ятати...

Також за участі ініціативної групи з Волині, в складі якої був і радник голови облдержадміністрації Тарас Яковлев, відбулася презентація всіх етапів будівництва храму, яким займається керівник робочої групи Віктор Уніга. Проект вже реалізовується за кошти волинських та волино-

радюк, Віталій Ліщук, Віталій Маринич, Віталій Махновець, Андрій Нечипурук, Леонід Озеранчук, Павло Попов, Володимир Прокопчук, Дмитро Шкрібля, Любомир Кузьмін, Євген Біда, Михайло Рибак...

Один за одним до слова запрошуються народний депутат України Дмитро Лубінець, голова райдержадміністрації Олександр Баранник, голова райради Валерій Лубінець, заступник військового комісара Донецького ОВК по роботі з особовим складом та громадськістю Микола Шарий, капітан збройної команди ветеранів України з футболу Іван Яремчук, мати загиблого бійця Марія Махновець, від матерів Волноваського р-ну – Марія Гончарова... Голоси виступаючих тримають, їм важко говорити.

Впевнені і потужні слова заступника Луцького міського голови Григорія Пустовіта:

«Ми повинні жити так і розбудовувати свою країну, щоб нікому не спало навіть на думку випробувати наш геройзм, нашу силу! Вона в нас є, бо противник вже не може просунутися вперед, його зупинено раз і назавжди, і ми обов'язково переможемо!».

Панаходу за полеглими хлопцями відслужив ієромонах Донецької єпархії УПЦ отець Макарій. Мітинг завершився піснею «Ми за мир».

Аналогічні заходи відбулися у Луцьку. До пам'ятного фотостенду на Театральному майдані Луцька присутні поклали квіти. Після цього центральними вулицями міста пройшла хода за участі бійців АТО, рідних загиблих, духовенства і громадськості. Пам'ять воїнів, які загинули, захищаючи східні кордони, вшанували і на міському кладовищі в с. Гараджа, де на Алеї почесних поховань відслужили молебень.

Також члени офіційної делегації з Волині під час перебування на Донбасі здійснили поїздку на передову лінію фронту у селище Гранітне, де проходять службу волиняни. Подарували нашим землякам і захисникам солодкі гостинці, продукти харчування та медичне приладдя. Крім того, урочисто вручили військовослужбовцям футбольки, розмальовані луцькими учнями, з побажаннями перемоги та залишитися живими.

І так буде! І будуть лунати в новій українській церкві на Донеччині молитви не за упокій, а за многій літі!

Олександр СЕРГІЮК.

На фото Михайла ЛИТВАКА: виступає Григорій Пустовіт; родичі полеглих бійців на місці їхньої загибелі; святі отці освячують місце будівництва храму; діти Донбасу виконують пісню «За мир».

… ЕВРОФОРМАТ

Традиційно ціна товару на полиці магазину складається із вартості самого товару, його доставки із заводу-виробника, коштів на яскраву упаковку та рекламу, а також на заходи щодо його просування. Але є торговельні мережі, в яких товар коштує дешевше, бо у його ціну не закладено додаткові витрати.

Поява мережі «АТБ» у нашому регіоні здивувала багатьох луцян, адже представлена у цих магазинах товари за ціною іноді істотно відрізняються від того, що звичайно бачити покупці в інших торговельних точках. Здебільшого розумна цінова політика обумовлена самим форматом мережі, бо «АТБ» – це унікальний український дискаунтер, що пропонує споживачам товари за доступними цінами та по-європейськи підходить до контролю якості продукції обслуговування покупців.

Проте справа не лише у форматі. Асортимент товарів становить 3500 найменувань і практично на чверть складається з так званих власних торгових марок. Це продукція, яку

спеціалізовані виробники виготовляють виключно для конкретної мережі, а недорога логістика та відсутність необхідності у рекламі роблять її значно дешевшою за аналогічні товари. В «АТБ» діє спеціальна трирівнева система. Це маркування «De Luxe Foods&Goods Selected», яким позначені елітні імпортні товари (іх до країни компанія завозить самостійно, що дозволяє економити і тримати помірні ціни на подібну продукцію); марка «Своя лінія» (середній ціновий рівень) та марка «Розумний вибір» (найдешевший варіант). «Це товари, які представлені тільки в нашій мережі, оскільки виготовляються на замовлення «АТБ». До їхньої якості ми пред'являємо найжорсткіші вимоги, адже вони є «кобличчям» нашої компанії. Тобто, незважаючи на низьку ціну, якість продукції власних торгових марок не поступається якості товарів відомих брендів», – зазначає Наталія Шаповалова, заступник генерального директора ТОВ «АТБ-маркет».

Іншими словами, така продукція формує ексклюзивний асортимент торговельної мережі. Покупці мають можливість придбати якісні товари за цінами до 30% дешевше, ніж ко-

штує аналогічна брендована продукція.

Втім, не лише власні марки піддають ретельному контролю. В «АТБ» упевнені, що безпека та якість є найважливішими критеріями вибору продуктів. «Ми уважно стежимо за цими показниками. Щомісяця у лабораторіях тестується більше ніж 1000 зразків продукції різних товарних груп, які ми беремо безпосередньо з полів наших магазинів», – розповідає Рита Печориця, начальник відділу контролю якості продукції ТОВ «АТБ-маркет».

За її словами, продукти перевіряють за фізико-хімічними, мікробіологічними показниками та показниками безпеки. При цьому існує певне розділення на групи ризику. «Товари першої групи ризику – це швидкопусні продукти і дитяче харчування. Їх ми перевіряємо кожен місяць та особливо ретельно. Товари другої групи ризику – це усі інші продукти. Вони тестуються не рідше як один раз на квартал. Третя група ризику – це те, що ми звичайно називати «промтоварами»: побутова хімія, товари для оселі, супутня продукція тощо. Ці позиції перевіряють раз на півроку», – пояснює Рита Печориця.

Зауважимо, що, окрім планових перевірок, є ще й позапланові: перевірити можуть кожен товар, щодо якого надійшло дві чи більше скарг від клієнтів. Причому йдеється про скарги у будь-якому з магазинів мережі – а це сьогодні понад 871 торговельна точка у 21 області України! «Ми розуміємо, що товар у крамниці – це продукт в ходильнику або на столі нашого покупця буквально за годину. Тому ми дуже принципово ставимося до питань контролю якості», – акцентує увагу Наталія Шаповалова.

Упевненість у безпеці товарів є додатковою перевагою для споживачів, які купують продукцію низького цінового сегменту. Це стосується як товарів власних торгових марок, про які ми вже говорили, так і акційних позицій. «АТБ» постійно пропонує різні програми, що дозволяють українцям купувати продукцію зі значною економією. Якщо відстежувати знижки і використовувати бонуси, то можна зберегти кошти сімейного бюджету і не

витратити зайво.

Часто-густо акційні знижки на товари в «АТБ» можуть сягати 40%! «Для зручності наших покупців ми позначаємо акційні товари жовтими цінниками. Знижка може становити майже половину початкової вартості. Як правило, практично в кожній товарній категорії можна знайти продукцію, яка цього тижня продається дешевше, ніж зазвичай», – говорить Наталія Шаповалова. За її словами, стежити за цими програмами можна, стежачи за реклами на фасадах магазинів чи знахо-

дячи інформацію про акції на сайті «АТБ».

Це той випадок, коли товар дійсно коштує саме стільки – без додаткових витрат на рекламу, упаковку, перевезення тощо.

Не дивно, що подібні умови подобаються багатьом нашим співвітчизникам.

Щодня в «АТБ» покупки здійснюють близько 3 мільйонів українців!

А тепер до численних прихильників цієї мережі приєдналися і мешканці Луцька.

«Оксана РУДЕНКО.

… ЗНАКОВЕ

У Луцьку побували Братковські – нащадки українців, що зарах живуть в Антверпені (Бельгія).

Їх до Луцька привіз київський журналіст Андрій Гайдамаха, що також народився у Бельгії, вивчився у тамтешній школі з Олександром Братковським, уже 25 років як переїхав в Україну.

Братковські – нащадки українського поліемігранта, що спершу потрапив до німецьких концтаборів, а після закінчення Другої світової оселився в Антверпені. Тут одружилися на таї же, як сам, українці, що була у німецькому полоні. У них народилося троє синів. Найстарший, котрого вже нема, будучи восьмирічним хлопцем, на все життя запам'ятав батькові слова про великого предка в Україні. Про це розповів згодом своїм молодшим братам, котрі батька майже не запам'ятали, бо були дуже маленькими, коли він помер. Ця легенда і зігрівала їх у Бельгії. Діти вросли, успішно інтегрувалися у місцевий істеблішмент, стали відомими підприємцями, що займаються торгівлею вином по всьому світі. На жаль, помер старший брат, то ж його заповітну мрію приїхати в Україну і розшукувати свій «корінь» здійснили два його молодших брати – Віктор та Владислав. Останній взяв із собою двох синів – Володимира і Дмитра.

І ось їх мрія здійснилася. Приїхали і дуже захоплені

Братковські: правнуки творців України

побаченим. Для них відкривається зовсім інший світ. Я думаю, що Владислав і Віктор трохи більше знають, а цим молодшим потрібно тексти перекладати на фланандську або англійську мову, які вони добре знають.

…Згадували брати маму, говорили про дуже інтимне. Говорили про серце. Про почуття, що виники вже тут в Україні, у Луцьку.

– Наш тато говорив, що маємо в Україні відомого предка, – у святая святих – крипти, де за переказами разом з іншими братками знаходяться останки Данила Братковського, каже його далекий нащадок Владислав Братковський. – Для нас дуже присміло, що тепер можемо більше дізнатися, як жили наші видатні предки. Ми хочемо знати, звідки походить наш родовий корінь. Для цього думаємо зробити генетичну експертизу тих останків, що знаходяться у цьому місці.

Все це фільмує телегрупа Волинського філії.

– Ми впевнені, що Данило Братковський – наш предок.

– Для нас завжди було загадкою, яким був Данило Братковський, – кажу. – Нарешті бачимо вас і мо-

жемо уявити самого поета, що віддав життя за Україну.

– Є малюнок Братковського, – мовлять на те брати. – Його обличчя дуже схоже на нашого старшого брата. Нажаль, не маємо з собою фотографії брата. Коли б ви його побачили і порівняли з тим, що на малюнку, переконалися, що обое – на одне обличчя.

…Малиново дзвонять дзвони біля Хресто-Воздвиженської церкви. Мої колеги-тележурналісти творять диво-фільм про історичне перебування представників великого роду в Україні. Усі гурбою через перехід йдемо на Ринкову площа, до місця, де 15 листопада 1702 р. було страчено Данила Братковського. Теле-

журналісти хотіли відзвінити кадр, які правнуки великого українця і поета підходять до страшної Голгофи їх сміливого предка, та в останню літь стишили телевізійний формат, пожаліли і братів, іх синів, зупинилися біля барельєфу Данилові Братковському. І саме нагодився Андрій Бондарчук – сивий, стомлений та все ж такий український. Обніялися, загомоніли за славетну людину Великої України.

Влучивши емоційну паузу, я поцікавився враженнями братів Братковських про повернення представників великого роду в Україні.

– Гарне затишне місто, – мовить Віктор Братковський, записуючи до блокнота свої координати. Зрошив: – Ми б хотіли перевратитися в Україну.

Чи повернуться Братковські в Україну? Чи повернуться разом із ними духи великої любові, бережництва до України? Дивні речі творяться у наші дні. Дивні, бо трудні дні! З України тікають її правителі і багаті, що тут заробили свої статки, а заможні, моральні й успішні українці мріють про повернення на землю, де коріниться їх рід. Все по-чесному. Наклав головою, вірячи в Україну, Данило Братковський і прийшов такий час, коли ми в захопленні, що бачимо його далеких нащадків. Вірюв у них Данило. Це прикує також і нас до розмислів і віри, що буде в нас Україна – Велика Матір своїм дітям.

Сергій ІЮРИЦЬ.
Фото автора.

… КОЛОНКА РЕДАКТОРА
Ковбасна психология

Всі найвищі ідеї найпростіше потрапляють у людський мозок через... шлунок. Саме тому тема піддання продуктів харчування завжди буде актуальною.

І не лише для характеристики низького рівня свідомості в «гомо советікус», яких критикують за примітивність та продажність через надмірно високу залежність від вареної ковбаси вартістю 2 руб. 20 коп. за кілограм.

Та вироби з м'яса зі скотом цінниками, виявляється, не лише спогад про минуле, але й реальність сьогодення. Правда, не в Україні, а в передових та розвинутих країнах Європейського Союзу, куди нам уже дозволяють поїхати без віз. Але без віз – не означає без прошлей. Їх доброзичливі співгromadяни отримують у гривнях, а там, ква бугром, повинні витрачати в євро. А курс – 1 до 30! Маюло не здається...

Та навіть цей курс, виявляється, дє в чому посильний і для нас, злидених. Наприклад, у звичайному німецькому супермаркеті ціни на продукти та їх так ненавіть, але якщо потрапите на якесь акцію, то вони й узагалі дуже лояльні. І щоб ви не сумнівалися, порівняйте самі. Вища математика не потрібна, досить простої арифметики.

Які цінники на волинських базарах? Менше ніж 100 грн за кілограм тієї ж вирізки не купиш. Ні в звичайному режимі, ні тоді, коли щось розплодують...

То чому ж такі непідіомні ціни на харчі для українців? Невже люди в нас отримують більше, ніж ті ж німці? Далі! От скільки ми отримуємо в гривнях, ті – в євро. Тобто, живемо з різницею 30 позицій у мінусі.

Свиней на забій та переробку ми теж з-за кордону не завозимо, а вирощуємо вдома. Годуємо картоплею, висівками і навіть кропиво вітчизняного походження... То чому пара по-росят на колівському базарі варте 1400 грн? І які такі великі витрати несуть виробники й переробники, що на базарі кілограм уже згадуваної вирізки («гляне») вже з сотню гривень?

Пояснення дуже просте: в ланцюжку м'як порося і вирізкою на базарі є чимало складових, які суттєво впливають на ціну. Візьміть, для прикладу, бензин чи солярку, які потрібні, щоб хоча б привезти тушку з села в місто. Солярка варте за 20 грн, а бензин А-92 коштує в середньому 25 грн за літр. Тобто, майже 80 євроцентів. Аналогічні нафтопродукти на АЗС у Німеччині коштують лише вдвічі дорожче. Але не їхня, а наша свинина на прилавках удвічі дорожча!

То хто ж наживається і на селянині, і на споживача його продукції в містах? Висновок один і не втішний: державні чиновники, які вже давно втратили контроль за цінovoю політикою товаровиробників. А влада складається, як правило, з бізнесменів, які контролюють цілі сектори економіки: той цукеркову, той нафтovу, той суднобудівну... і виходить, що кожен наживається на кожному, тільки в результаті цього одиці становлять ще багатими, а мільйони українців – ще біднішими...

Володимир ДANIЛЮК.

• СТОРІНКАМИ
МИНУЛОГО
90 років
Поширювати
слово!

Редакція звертається до читачів газети в Ровно, Коломиї, Володимирі-Волинському, Дубно, Острозі, Корець, Здолбунові, Сарнах і Барановичах із закликом активістів передплачувати та купувати видання, яке є єдиним у Волинському воєводстві, що друкується зрозумілою для переселенців із Кубані та біженців із числа колишніх учасників «Білого руху» російською мовою.

(«Волинське слово», 1927 р.)

80 років тому
Злоті для школи

«В Луцькому міському театрі під егідою Об'єднання єврейських шкіл відбувся добровільний концерт, де виступали єврейські діти і учні Луцької початкової єврейської школи ім. Шолома-Алейхема. Зібрано 128 злотих 99 грошів, із яких за оренду залу заплачено 3 злотих 65 грошів, а решту – 128 злотих 34 грошів – внесено в касу для потреб школи».

(«Wołyń», 1937 р.)

20 років тому
Фермери як човен
без весел

Ірина Муштів із с. Рачин стала одним із перших фермерів на Горохівщині. Але переконана, що ефективно працювати на землі просто неможливо. І попросила районну раду забрати назад 8 га землі!

«Про нас згадують лише тоді, коли треба звити здавати або податки платити. Про допомогу ніхто й мови не веде. Ми, по суті, кинуті напризволяє. Опинилися в ролі човніра, залишеннего без весел і вітрил, вічна-віч зі стихією. Судіть самі: ціни на сільгospро-дукцію мізерні, зате податки дихати не дають. От і виходить – клято трудища цілий рік, а толку ніякого».

(«Досвітня зоря», 1997 р.)

10 років тому
«Сільмаш»
під охороною

Начальник УМВСУ у Волинській області, полковник міліції Іван Прошковський повідомив, що силового захоплення ВАТ «Ковельсьльмаш» не буде. Підприємство перебуває під цілодобовою охороною двох нарядів міліції. Тож рейдерство не пройде.

А прокурор області Андрій Гль пояснив: «Можемо з повною упевненістю сказати, що правоохоронцями виявлено фальшивий протокол зборів акціонерів, датований 2004 роком».

(«Волинська газета», 2007 р.)

Підготував
Сергей ШРАМЧУК.

Піррова перемога

У «Волинській газеті» № 20 (1119) від 18 травня ц. р. автор цих рядків проаналізував події, котрі передували Другій світовій війні, перебігу кривавої бійни на Волині в період гітлерівської окупації, а також аргументовано довів, що 9 травня 1945 р. у жодному випадку не може вважатися Днем перемоги, бо на зміну коричневій чумі прийшла червона лихоманка. І навіть проголошення 24 серпня 1991 р. Незалежності України де-факто не перетворило нашу державу на справді демократичне, самодостатнє та процвітаюче суспільство.

Чому?

•• НА ПОЛЯХ ИСТОРИИ СУПРОТИ УКРАЇНИ

Отже, війна проти України не закінчилася. Вона триває і по сьогоднішній день. Тільки тепер в більш вишуканій і сучасній формі. Іде економічна, інформаційна, духовна, організаційна, газово-енергетична, генетична, а тепер уже відкрита, не прихована – агресія з анексією територій, яка називається ПБРДНОЮ війною. Україна несе чималі втрати. Так, чисельність населення у 1991 р. зменшилась з 52 млн чоловік до 46 млн. Особливо на очах деградує молодь. А це – цвіт кожної нації. Зі всіх сторін на неї давить реклама тютюну та алкоголю. Проблема стала не тільки з наркоманією, а й з ігроманією. Щоб врятувати «золотий цвіт» потрібні зусилля української влади, яка повинна сприяти створенню та розвитку не барів у селах, а секцій і гуртків козацького бойового мистецтва – «Бойовий Гопак», «Спас». Саме такі школи бойового мистецтва виховують справжніх патріотів, захисників Вітчизни, своєї землі.

Священним обов'язком кожного чоловіка (чоловік + вік) є відслугити у війську, і виховати сина! «Свобода тимчасово на вістрі списати!» – говорили запорозькі козаки.

ТОТАЛІТАРИЗМ ЗАСУДЖЕНО

Третього липня 2009 р. Парламентська асамблея Організації з безпеки і співпраці в Європі висловила глибоке занепокоєння звеличенням тоталітарних режимів, включно з публічними демонстраціями на вітанування нацистського чи сталіністського минулого. Асамблея ухвалила резолюцію «Воз'єднання роз'єднаної Європи», в якій підтвердила свою однозначну позицію, що відкидає будь-яке тоталітарне правління, незалежно від ідеологічного підґрунтя. Держави й уряди країн-учасниць мали б позбутися спроб прикрашати тоталітарне правління чи повернутися до нього, чинячи спротив повній демократизації, – мовиться в даному допущенні.

Резолюція закликає держави-учасниці ОБСЄ й далі досліджувати тоталітарну спадщину й дотрагатися, щоб світова громадськість не забуvalа про неї, особливо її учити молодь, розповідати їй про недавнє трагічне минуле історію загалом.

Країни ОБСЄ закликають відкрити свої історичні й політичні архіви.

Асамблея занепокоєна можливістю поширення і зміцнення різноманітних екстремістських угруповань, зокрема неонацистів чи скінхедів, і закликає боротися з ксенофобією й агресивним націоналізмом, сіонізмом.

Ця резолюція, разом із низкою інших, міститься у Вільнюській декларації, яку ухвалила Парламентська асамблея ОБСЄ на 18-й сесії в столиці Литви.

Під час обговорення на сесійному засіданні Асамблеї, а перед тим у її комітетах проект резолюції викликав бурхливі дискусії. Особливо різко виступала делегація Росії, яку очолював Олександр Козловський. Він заявив, серед іншого, що даний документ «хибно трактує історію» і є «образою» для всіх росіян.

Парламентська асамблея ОБСЄ в резолюції «Воз'єднання роз'єднаної Європи» прирівняла сталінізм до нацизму і закликала засудити тоталітарні режими на міжнародному рівні.

В резолюції зазначено, що в XX ст. європейські країни постраждали від двох тоталітарних режимів, які несли з собою геноцид і злочини проти людства, – нацистського і сталінського.

НЮРНБЕРГ-2

Найбільш послідовними та активними борцями за притягнення Леніна, його попільчників та комуністичної ідеології до відповідальності, до міжнародного трибуналу стали покійний В'ячеслав Чорновіл і Левко Лук'яненко. Два видання витримала його брошура «Злочинна суть КПРС-КПУ. Нюрнберг – 2». Ця невелика книжечка наповнена великою кількістю фактів про різні жорстокі методи винищенні українців з метою перетворення національної етнічної території в безіднане поле для московської комуністичної імперії.

СТУСАНИ ДЛЯ... МЕНШОГО «БРАТА»

Україну вважали джерелом забезпечення імперії харчами, сировиною та робочою силою – ще від часів Петра I, коли на українських кістках, особливо козацьких, у болотистій місцині зводився Петербург. Та найжахливішого та голодомором, що виявився для нас геноцидом. Через політику індустриалізації і колективізації комуністичний уряд Москви грабував Україну і нинішніх етносів, перелічених у статті 3 злочинів, мають бути суджені компетентним судом тої держави, на території якої був скінний злочин».

Відповідну суму Англія виплатила Індії за знищенню корінного населення; уряд США задовільнив позов індіанців за геноцид над їх предками. За душі «голокосту» Німеччина компенсувала Ізраїлеві астрономічну суму – понад 100 млрд німецьких марок, і виплати продовжуються.

«Тому необхідно, – значає багатолітній політ'язень радянських констаборів, екс-народний депутат України Левко Лук'яненко, – подати відповідний проект в ООН для всесвітнього визнання геноциду над українським народом, що його сків московським комуністичним тоталітарним режимом, із злочином до Російської Федерації вчинити моральну і матеріальну компенсацію українському народові».

В преамбулі Конвенції ООН «Про запобігання злочину геноциду і покарання за нього» від 9 грудня 1948 р. записано:

«...геноцид є злочином, що порушує норми міжнародного права і суперечить духу і меті Організації Об'єднаних Націй, і що цивілізований світ засуджує його».

Стаття 2 Конвенції роз'яснює:

«У цій Конвенції під геноцидом розуміють дії, скосні з наміром знищити повністю або частково будь-яку національну, етнічну, расову чи релігійну групу як таку:

а) убивство членів такої групи;

б) навмисне створення для будь-якої групи таких життєвих умов, які розраховані на повне або часткове фізичне знищенння її».

Радянська влада планувала, організовувала, кіля геноциду: при цьому велика кількість низових урядовців розуміли, що були співучасниками злочинів дій.

Стаття 6 Конвенції доповнює зазначене вище:

«Osoby, яких звинувачують у скоснні геноциду чи інших, перелічених у статті 3 злочинів, мають бути суджені компетентним судом тої держави, на території якої був скінний злочин».

БЕЗ СТРОКУ ДАВНОСТИ

На геноцид, як міжнародний злочин, не поширяється строк давності для притягнення до кримінальної відповідальності.

На Українській державі лежить обов'язок: притягнути до відповідальності тих, хто ків геноцид чи був його співучасником, бо це – непростимий злочин проти українського народу.

Отже, відповідно до Конституції нашої держави, виступити на захист прав і свобод громадян України зобов'язаний Президент.

Компенсація повинна бути моральна і матеріальна.

Моральна компенсація полягає у визнанні Російською Федерацією своєї вини та необхідності каєття,

як це зробила Західна Німеччина за злочин гітлерівського режиму.

Матеріальна компенсація повинна бути здійснена в дусі українського Закону «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні».

На сторінках своєї книжки «Крах більшовицької імперії» Іван Губка, багатолітній в'язень радянських констаборів, мовою документів, що є юридичною основою звинувачення та першій Росії, переконливо довів, що винна. Борги Росії (радянського народу) перед Україною є настільки великі, що спадкоємниця неспроможна (навіть якби захотіла) виплатити їх цілком. По-різному їх можна вимірювати: у грошових одиницях, людською працею. Але однозначно: за них треба вимагати компенсації. Очевидним є і те, що деякі речі не можна ні компенсувати, ні спокутувати. Це – людські життя; масове винищенння українського народу.

ЗА ГРАБУНОК І НИЩЕННЯ

Донині ніхто не спромігся виставити рахунок Московії за відірані людські життя, понівечені долі, катожні, нелюдські умови проживання та праці. Іван Губка, керуючись міжнародними стандартами, підрахував, скільки нам винна Росія.

Загальна сума, що підлягає відшкодуванню за репресії, заподіяні українцям у 1939–1941, 1944–1990 роках, вимірюється сумами:

За розстріляних – 1 697 200 000 у. о.

За арештованих – 62 059 872 000 у. о.

За депортованих – 449 673 120 000 у. о.

Всього: 513 млрд 430 млн 192 тисяч умовних одиниць.

А якщо ще додати сюди і ракетне паливо, яке наші можновладці у 90-х роках минулого століття віддали-передали Росії (нашому одібіному ворогу) і потенційному агресору), що складає в сумі 100 тонн, (1 тонна=1млрд дол. США), то це ще 100 мільярдів доларів США і матимем

1+1																				
06.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»	17.10 Мер'єм Узурлі і Халіт Ергенч у серіалі «Величне століття. Роксолана»	19.20 Надзвичайні новини з Костянтином Стогніем	тівки 3» Заключна	00.25 «Подробиці»	22.10 X/f «Наймані вбивці»	сті 16+	08.20 АгроЕра	02.10 Про головне												
06.45 Інформаційно-розважальна програма «Сніданок з 1+1»	19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин»	20.20 Інсайдер	01.15 X/f «Мільйон у шлюбному кошику»	02.40 Док.проект «Життя в кредитах»	07.20 Підроблене історія	16+	16.10 T/c «Тільки про любов» (5, бісер) (мелодрама)	02.40 д/ф «Аркани Франка»												
07.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»	20.15 Людмила Артем'єва та Анатолій Васильєв у комедії «Свати - 3»	21.25 «Не брати живим», Художній фіلم 16+	02.40 Док.проект «Життя в кредитах»	03.20 «Удачний проект»	08.10 Правила життя	00.50 X/f «Ббивці на заміну»	08.30 Смакота	03.30 Книга.ша												
07.10 Інформаційно-розважальна програма «Сніданок з 1+1»	21.15 Людмила Артем'єва та Анатолій Васильєв у комедії «Свати - 3»	21.45 «Лас-Вегас». Серіал 16+	03.50 «Готуємо разом»	10.00 Мистецтво виживання	09.00 Правда життя	18.00 Прим'єра! Т/c	08.35 Гаспорт.Уа	03.55 д/с «Розповіді про Хансік»												
08.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»	22.20 «Право на владу 2017»	20.05 Стол-10	04.35 Ток-шоу «Стосується кожного»	10.50 Сіла тварин	02.25 Зона ночі	18.00 «Рейсце місце» (99 серія)	08.45 Світ он лайн	04.20 Т/c «Травма»												
08.10 Інформаційно-розважальна програма «Сніданок з 1+1»	00.00 Крістіан Клав'є у комедії «Божевільні викладачі» (12+)	04.20 Служба розшуку дітей	05.10 «Рецепти щастя»	11.50 Африка: стихія води	07.05 «Все буде добре!»	19.00 Події тижня з Олегом Панютко	10.00 T/c «Незайнамка»	05.50 Бічне												
09.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»	05.25 «Експомоса - 2: пригоди в Арктиці»	04.25 Студія Вашингтон	06.00 «Спеція»	13.40 Містична Україна	12.00 «Тільки про любов» (закл. серії) (мелодрама)	19.00 Події тижня з Олегом Панютко	10.00 T/c «На межі. Група «Антирор»	НОВА ВОЛИНЬ												
09.30 «Чотири весілля»	10.05 «Мінья жінку»	04.30 факти	06.30 «TOP SHOP»	15.20 Великі битви богів	16.00 «Все буде добре!»	19.45 Ток-шоу «Говорить Україна»	11.00 д/с «Історичні розслідування»	07.00 Молитва за Україну.												
10.55 «Мінья жінку»	12.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»	04.50 Дивитись усім!	06.30 «TOP SHOP»	17.00 Сіла тварин	18.30 «За жіві!»	12.00 Погода	12.00 Погода	07.05 Новини. Ранок												
12.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»	12.15 Людмила Артем'єва у комедії «Божевільні викладачі» (12+)	07.50 «Рецепти щастя»	07.50 «Рецепти щастя»	18.00 «Файна Юкрайна»	18.00 «Тільки про любов» (закл. серії) (мелодрама)	12.30 «Рейсце місце» (99 серія)	08.35 Гаспорт.Уа	07.30 «Час-Time».												
12.20 Олена Ніколаєва і Олександра Буличова в комедії «Матусі-2» (12+)	12.20 Крістіан Клав'є у комедії «Божевільні викладачі» (12+)	08.00 «Спеція»	08.00 «Спеція»	19.00 «Навколо М»	19.00 «Сіла тварин»	18.00 «Рейсце місце» (99 серія)	08.45 Світ он лайн	07.55 «Із первих уст».												
13.00 Людмила Артем'єва та Анатолій Васильєв у комедії «Свати - 3»	13.00 Людмила Артем'єва та Анатолій Васильєв у комедії «Свати - 3»	12.25 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»	12.25 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»	20.00 «Навколо М»	20.00 «Сіла тварин»	19.00 «Рейсце місце» (99 серія)	08.50 Гаспорт.Уа	08.00 Телерадіомарафон «Поспішаймо робити добро!».												
14.00 Людмила Артем'єва та Анатолій Васильєв у комедії «Свати - 3»	14.00 Людмила Артем'єва та Анатолій Васильєв у комедії «Свати - 3»	12.25 «Королівство». Художній фільм 16+	12.25 «Королівство». Художній фільм 16+	20.00 «Орел і Решка. Шопінг 2016»	20.50 «Сіла тварин»	20.00 «Сіла тварин»	08.50 Гаспорт.Уа	16:00 Новини. День.												
15.00 Людмила Артем'єва та Анатолій Васильєв у комедії «Свати - 3»	15.00 Людмила Артем'єва та Анатолій Васильєв у комедії «Свати - 3»	12.45 факти. День	12.45 факти. День	20.50 «Орел і Решка. Шопінг 2016»	21.40 Мистецтво виживання	21.40 Мистецтво виживання	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Телерадіомарафон «Поспішаймо робити добро!».												
15.20 «Володимирська, 15».	15.20 «Володимирська, 15».	12.45 факти. День	12.45 факти. День	20.50 «Орел і Решка. Шопінг 2016»	22.40 Квест	22.40 Квест	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
16.00 Мер'єм Узурлі і Халіт Ергенч у серіалі «Величне століття. Роксолана»	16.10 «Володимирська, 15».	12.45 факти. День	12.45 факти. День	20.50 «Орел і Решка. Шопінг 2016»	23.40 Смертельний двобій	23.40 Смертельний двобій	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
16.45 ТСН: «Телевізійна служба новин»	17.40 «Пес». Серіал 16+	12.45 факти. День	12.45 факти. День	20.50 «Орел і Решка. Шопінг 2016»	00.30 Бандитський Київ	00.30 Бандитський Київ	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
17.45 «Пес». Серіал 16+	18.45 факти. Вечір	12.45 факти. День	12.45 факти. День	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	21.00 Кий вдень та вночі	21.00 Кий вдень та вночі	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
18.45 факти. Вечір	18.45 факти. Вечір	12.45 факти. День	12.45 факти. День	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	06.00 Бандитський Київ	06.00 Бандитський Київ	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
19.20 Надзвичайні новини з Костянтином Стогніем	19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин»	19.20 Інтер	19.20 Інтер	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	03.00 Зона ночі	03.00 Зона ночі	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
20.20 Інсайдер	20.15 Людмила Артем'єва та Анатолій Васильєв у комедії «Свати - 3»	21.05 факти. Вечір	21.05 факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	03.45 T/c «tatusevi dochki»	03.45 T/c «tatusevi dochki»	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.15 Людмила Артем'єва та Анатолій Васильєв у комедії «Свати - 3»	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	04.25 T/c «tatusevi dochki»	04.25 T/c «tatusevi dochki»	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	05.30 Абзац	05.30 Абзац	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	06.39 Kids Time	06.39 Kids Time	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	06.40 M/c «Simeika Krudd»	06.40 M/c «Simeika Krudd»	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	07.00 M/c «Priyodki Kotu»	07.00 M/c «Priyodki Kotu»	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	07.43 Kids Time	07.43 Kids Time	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	07.45 T/c «Molodjata»	07.45 T/c «Molodjata»	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	08.45 T/c «Nashchivam razom»	08.45 T/c «Nashchivam razom»	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	09.25 T/c «Hatochka - 2»	09.25 T/c «Hatochka - 2»	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	10.00 T/c «Orel i Resha. Naukovo»	10.00 T/c «Orel i Resha. Naukovo»	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	10.20 T/c «TOP SHOP»	10.20 T/c «TOP SHOP»	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	10.30 «Rozmisi komika»	10.30 «Rozmisi komika»	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	10.40 T/c «Nashchivam razom»	10.40 T/c «Nashchivam razom»	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	10.50 T/c «Nashchivam razom»	10.50 T/c «Nashchivam razom»	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	10.50 T/c «Nashchivam razom»	10.50 T/c «Nashchivam razom»	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	10.50 T/c «Nashchivam razom»	10.50 T/c «Nashchivam razom»	08.50 Гаспорт.Уа	16:30 Новини. Спорт												
21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	21.25 «Факти. Вечір	22.30 T/c «Доярка з Хацапе-	10.50 T/c «Nashchivam raz															

•• ФУТБОЛ

Перемога над «Карпатами» допоможе лучанам врятувати репутацію, а «Дніпру» – залишитися в елітному дивізіоні.

Чемпіонат України. Ліга «Парі-Матч». 20 травня. 30 тур: «Зірка» – «Волинь» – 2:0 (арбітр: Олександр Іванов, Макіївка; «Зірка»: Льопка, Драченко, Есєола (Прядун, 86), Сітало, Збуна, Кучеренко, Фатєєв, Загальський (Акіменко, 88), Маткобожик, Аришлюк, Полегенько (Щедрій, 86); «Волинь»: Марчук, Мелінишин, Нікітюк (Горопевшек, 34), Марушка, Шаповал, Герасимюк (Ільницький, 46), Котюн (Трикош, 76), Тетеренко, Ляшенко, Романюк, Петров; голи: Есєола, 68, Сітало, 82); **попередження:** Есєола, 21, Драченко, 77 – Марушка, 42, Горопевшек, 45, Котюн, 45, Ільницький, 48, Ляшенко, 58; **«Сталь» – «Дніпро» – 0:1;** «Олександрія» – «Чорноморець» –

Граємо у приймаках

1:1, «Шахтар» – «Олімпік» – 1:1, «Динамо» – «Зоря» – 1:2.

Турнір дублерів: «Зірка» – «Волинь» – 1:0 (гол: Маховка, 89; на 60 хв. вилучено Мосіюка, «Волинь»).

Гості мали стільки ж моментів, скільки господарі, атакуючи сміливо й без ог-

ляду на свій юний вік і незначний досвід. Але в першому таймі жодна з команд ними не скористалася. А по перерві ігрова розстановка майже не змінилася – з тією різницею, що глядачі побачили голи. По суті, «Волинь» тільки в цьому й програла

«Зірці» – в реалізації створених нагод: кропивничани змогли довести до пуття два свої, гості жодного.

Перший гол господарі забили після того, як наш страж воріт помилився на «другому поверсі», і Адерінсола Есєола зробив свою справу бездоганно.

Вдруге «Зірка» розписалася в луцьких воротах так: потужний удар Олексія Збуна зумів париувати наш воротар Андрій Марчук. Але поряд виявився вільний Андрій Сітало, який і вразив незахищенну ціль.

Наші ж можуть пожалкувати, що на 15 хв. Сергій Петров втратив мить для удару з меж карного майданчика, і момент було втрачено. Потім Андрій Ляшенко після пасу від Сергія Петрова ледь не влучив у «дев'ятку», а на 29 хв. Юрій

Теренко, здійснивши слаломний рейд, небезпечно пробив по воротах, але шкіряна куля пролетіла в кількох сантиметрах від штанги...

Гра йшла до забитого гола, хто перший забив би, той і виграв би. «Зірка» реалізувала свої 2 моменти,

– підсумував старший тренер «Волині» Володимир Дикий. – У нас сьогодні грали вихованці волинського футболу. Звичайно, їм не вистачає майстерності. У першому таймі у нас були моменти, але ми не змогли їх реалізувати. Все могло бути по-іншому. Претензій до гравців немає. Зробили все, що могли».

Чому на післяматчеву прес-конференцію не прийшов Віталій Кварцянний, наразі невідомо.

Ще одна цікава деталь: за «Зірку» весь матч продуктивно зіграв ковельчанин Олександр Маткобожик.

27 травня в 17.00 на луцькому «Авангарді» була запланована принципова гра з «Карпатами». Принципова хоча б тому, що лучані повинні, нарешті, в західноукраїнському дербі виграти в сусідів, що допоможе ще одній команді Ігоря Коломийського зберегти шанси на порятунок в елітному дивізіоні. щоправда, за неофіційною інформацією, – також завдання перед недавнім фіналістом Ліги Європи УЄФА не стоїть... Мабуть, і лучані, і дніпрянини зустрінуться вже в Першій лізі.

Тим паче, що з туманних причин матч із «Карпатами» відбудеться... на полі суперника.

Роман УСТИМЧУК.

На фото прес-служби ФК «Зірка»: епізод програного лучанами матчу в Кропивницькому.

Позмагаємося з «Вересом»

•• СЕЗОН-2018

Після того, як «Волинь» втратила навіть теоретичні шанси зберегти місце в Прем'єр-лізі на наступний сезон, луцьких уболівальників починають цікавити перипетії змагань у Першій лізі.

Нас там чекають із розкритими обіймами багато команд, але особливо – чернігівська «Десна» та рівненський «Верес». Оскільки «Лілічівець» (Маріуполь), вигравши в 31 турнірі в «Тернополі» на війзді (гол на 70 хв. із пенальті забив Вакуленко), достроково оформив повернення в УПЛ, то за друге заповітне місце труває запекла боротьба.

Мабуть, вже й не в останньому турі й з'ясується, чи «Десна», чи «Верес» виграють «срібло» і путівку в еліту. Наразі ж рівняни без проблем подолали МФК «Миколаїв» – 3:1, а матч «Десна» – «Арсенал» завершився з рахунком 5:1.

Зате в 32 турі все змінилося: лідер знову виграв, хлопці з Чернігова на війзді подолали опір ФК «Полтава» (1:0), а от наші сусіди відчлули гіркуту поразки в Охтирці, де «Нафтівик-Укрнафта» забив 2 «сухих» голи...

Наразі в «Лілічівця» 80 очок, в «Десні» – 72, а в «Вереса» – лише 66.

Враховуючи товариські зустрічі міжсезоння, коли на навчально-тренувальному зборі Віталій Кварцянний хотів деструктивно забрати команду з

поля через необ'ективне, на його думку, суддівство «Волині» таки програла з рахунком 1:4), а в Рівному була зафіксована бойова нічия з «Вересом», що з одним, що з другим суперником лучанам буде несолдок.

Але, вочевидь, вже віршено, що рівняни, котрі створили народний футбольний клуб, залишаться в Першій лізі.

Це, звичайно, додасть інтереси уболівальникам, бо завжди поєдинки між лучанами і рівнянами проходили гостро і безкомпромісно, навіть коли наш клуб мав назву «Торпедо», а сусідній – «Авангард». Років 40 тому назад мало який автомобіль із рівненськими номерами міг поїхати додому з Луцька з цілими вікнами і шинами... Так само було й там.

Наш кор.

На фото порталу ERVE.UA: центральна трибуна рівненського стадіону «Авангард»...

Зламані акаунти

•• ДО І ПІСЛЯ

«Всесвітня павутинна» не така уже й усесильна, як думають. В усікому випадку, персональна сторінка кожної людини – це як відкрита книга, куди може зазирнути кожен, хто не полізується. Але навіть закриті від сторонніх очей мережі також стають надбанням зловмисників. І черговими жертвами хакерів стали... американські спортсменки.

Бійці UFC Ракель Пеннінгтон, Анджела Магана, Тейша Торрес і Джессамін Дюк, які виступає нині в Invicta, в шоці. Їхні приватні фото стали надбанням широкого загалу!

«Ultimate Fighting Championship» – це американська ліга бійців без правил, яка користується великою популярністю не лише в США. Тому коли зловмисники зламали особисті акаунти спортсменок та опублікували в Інтернеті їхні інтимні фото, виник грандіозний скандал. Справу передали в ФБР, яке проведе спеціальне розслідування.

«Foto, які просочилися, – не порно. Це знімки, зроблені до і після тренувань, коли я готувалася до бою. І художні фото в горах, біля грязьових озер», – підтвердила факт злому Анджела Магана. Висновок один: треба сім раз подумати, перш ніж один раз розмістити в Інтернеті якесь foto...

Світлана КОМА.

На фото з порталу «Чемпіон»: одне з приватних фото жінок-спортсменок, яке вже всі побачили, кому не ліньки...

•• ТУРНІР

Луцький «Абориген» на меморіальному турнірі завоював третє місце, а наш форвард Леонід Єфремов другий рік поспіль – найкращий голеадор!

У місті-побратимі Луцька – Волновасі Донецької обл. – відбувся III футбольний турнір, присвячений пам'яті полеглих бійців 51-ої Володимир-Волинської окремої механізованої бригади. Наша область уже втрете поспіль представляє ФК «Абориген», який і був іні-

Бронзова ініціатива

ціатором проведення змагань, щоб пошанувати пам'ять полеглих захисників України. Як у всі попередні роки, забезпечив війзд команди президент ФК «Абориген» – «Лілічівець» (Маріуполь) відповідно до результату – 4:3 на свою користь.

Спочатку учасники змагалися на груповій стадії, а за її підсумками було сформовано півфінальні пари.

Спочатку помірялися силами ФК «Волноваха» і Департамент патрульної поліції України – 3:2.

Натомість принциповий матч ФК «Абориген» – «Лілічівець» (Маріуполь) в основний час завершився 2:2. Наши земляки вигравали з рахунком 2:1, та місцевий суддя безпідставно ддав майже 2 хв. часу, що дозволило маріупольцям забити рятувний гол, після якого й пролунав сви-

сток про закінчення основного часу. А в серії пенальті Фортuna була на боці донецьких футbolістів, які й забезпечили потрібний результат – 4:3 на свою користь.

В фіналі «Лілічівець» виграв у господарів турніру з рахунком 2:0. А в грі за 3 місце волиняни подолали опір патрульних поліцейських із рахунком 3:2 і привезли додому бронзові нагороди.

Також у змаганнях взяли участь збірна 30-ї ОМБР, команда народних депутатів України на чолі з Дмитром Лубінцем та Павлом Кишкарем, а також Владиславом Ващуком у складі (іменем спортсмена після виступів у київському «Динамо») навіть виступав за «Волині!», прикордонники з ОБПК Волноваха «Кордон» і збірна ветеранів України, яку «Абориген» на груповому етапі переграв із рахунком 3:0, тим самим «віддячивши» команді усławленого Анатолія Дем'яненка (раніше він навіть був головним тренером луцької «Волині!»).

Роман УСТИМЧУК.

На фото Михайла ЛИТВАКА: місцеві юні спортивні таланти на відкритті змагань; учасники турніру та його організатори і гости.

52,41% підтримки у 2014-му

То як зустрічала Волинь діючого главу держави та який результат перебування Петра Порошенка?

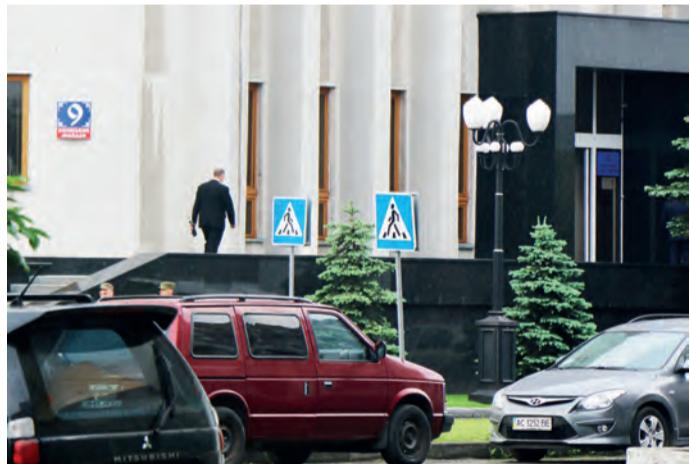
Прогноз

«Я б не розглядав цей візит як бюрократичну формальність. Відвідування Президентом певного регіону – це завжди цілий комплекс управлінських заходів, пов'язаних із глибшим вивченням актуальних для області проблем, визначенням шляхів та інструментів їх розв'язання».

Таке припущення напередодні візиту висловив колишній народний депутат України від «Нашої України», екс-голова облдержадміністрації періоду президентства Віктора Ющенка, нинішній керівник фракції «Блоку Петра Порошенка» в облраді і заступник голови Держкагенції України Володимир Бондар з допомогою власної прес-служби.

«Такі візити є добрим шансом для місцевої влади в частині озвучення ресурсоємких, складних для

Останні приготування

Підготовка до візиту Президента України Петра Порошенка вступила в завершальну фазу з опівночі. Було обмежено вхід людей в офіс і навіть заборонено куріння біля споруди.

О 7.00, коли на Київському майдані м. Луцька, де в другій половині дня мала відбутися нарада за участі глави держави, працювали посилені екіпажі патрульної поліції, а по периметру «Білого дому» вишикувалися бійці Національної гвардії.

Щоправда, в область Петро Порошенко прилетів на гелікоптері, який спочатку приземлився біля Ягодина, а потім – у Володимир-Волинському. З Княжого міста до обласного центру Петро Олексійович також дістався на борт гвинтокрила.

Тож доки з самісінського ранку 24 травня правоохо-

Про літак і льотчиків

Візит розпочався з військового аеродрому в м. Луцьку, куди приземлився літак із главою держави на борту.

Біля трапу його зустріли голова облдержадміністрації Володимир Гунчик, начальник ГУ Національної поліції у Волинській області Петро Шпига, начальник УСБУ у Волинській області Юрій Фелонюк та прокурор Волинської області Максим Киричук.

Керівник виконавчої гілки влади області доповів про можливості розташування на летовищі в/ч А 0959 (204-й бригади тактичної авіації ЗСУ, яка після виведення з Криму тимчасово дислокується в м. Миколаїв) та облаштування військового містечка.

«В результаті передислокації авіаз'єднання, територія вивільненого військового містечка №51, можливо, після опрацювання Міноборони та іншими органами виконавчої

влади і забудовниками правового механізму вирішення проблеми передачі забудовником для Міноборони квартир в обмін на надання йому для забудови земельних ділянок, які належали до складу земель оборони, слід запропонувати Кабінету Міністрів України окремим рішенням забудувати житло, у тому числі для військовослужбовців, зазначеної військової частини та Луцького гарнізону в цілому», – повідомив відділ інформаційної політики облдержадміністрації.

Таким чином, розміщення в Луцьку «кримської бригади» цілком можливе, але для цього потрібна підтримка центральної влади, бо в місті в черзі на квартирі перебуває понад 400 військовослужбовців, а де взято житло для льотчиків із Півдня?

Роман УСТИМЧУК.
На фото Богдана ГОНЧАРУКА: військова авіація на луцькому аеродромі.

Митниця і завод

«Президентський кортеж», у якому і бус із журналістами, від Київського майдану м. Луцька о 10.00 взяв курс прямо на с. П'ятидні Володимир-Волинського р-ну. Дощить. Така сама погода і на Любомльщині, куди за планом має приземлитися президентський вертоліт іде Петро Порошенко повинен ознайомитися з роботою МАПП «Ягодин-Дорогуськ».

Петро Олексійович у П'ятіднях відкриває новий націннівий завод у ТзОВ «П'ятідні». Наприкінці березня його готовність вже перевіряв голова облдержадміністрації. Тоді Володимир Гунчик говорив про 2 млн євро інвестицій, зазначивши, що це досить потужне підприємство, на якому встановлено сучасне обладнання для переробки односортного і різносортного насіння.

Насіннєвий завод обладнаний за найсучаснішими світовими стандартами. Тут встановлено ви-

сокоточну техніку, є сучасні лабораторії для вирощування та дослідження сої і гороху. Їх тут декілька. У кожної – нове устаткування. Можна взяти проби насіння, визначити вологість, зрілість, вміст складових основної культури і відходу. За допомогою спеціальних пристріїв можна визначити підготовку до пророщування, енергію пророщування, схожості і життєдіяльності.

Валерій Діброва, керівник ТОВ «П'ятідні» та депутат облради від президентської партії, підкреслив, що господарство планує експортувати свою продукцію і в Європу, оскільки підприємство відповідає європейським стандартам.

Президент насамперед зустрівся з людьми, які прийшли на зустріч, виголосив промову (говорив про безвіз і євроінтеграцію), а також особливо акцентував:

«Коли мене запросили відвідати новий завод у «П'ятіднях», я з радістю погодився. Це сучасне підприємство, яке потрібне для розвитку сільського

Світлана КОМА.
На фото автора: вхід в адмініспоруду обласних органів влади.

господарства. Якісне насіння, яке продукуватимуть у господарстві Валерія Діброви, потрібне не лише на Волині, а й у всій державі!».

На зустріч з головою держави також прибули знані аграрії краю на чолі з керівником СПАС Євгеном Дудкою, начальник обуправління лісового та мисливського господарства Олександр Кватирко, начальник департаменту агропромислового розвитку облдержадміністрації Юрій Горбенко, всі голови райдержадміністра-

цій, Володимир-Волинський міський голова Петро Саганюк, чимало представників об'єднаних територіальних громад, студентів і працівників господарства.

Урочисто перерівавши стрічку, Петро Порошенко сфотографувався з людьми і відбув до Луцька.

Сергій ЦЮРИЦЬ.
На фото: новий насіннєвий завод, який збудував Валерій Діброва, разом із ним відкривають Петро Порошенко та Володимир Гунчик.

Нарада в овальній залі

37 млн громадян в 2016-ому (без урахування подорожуючих через аеропорти) перетнуло західні кордони України. З уведенням із 11 червня безвізового режиму з країнами Європейського Союзу, як припустив на нараді в Луцьку Президент Петро Порошенко, ця кількість може зрости ще на 20%. Тому удосконалення системи пропуску, взаємодія з закордонними партнерами і розвбудова прикордонної інфраструктури стали основними темами зібрання.

Засідання розпочалося за кілька хвилин до 16.00 в овальній залі Будинку органів влади на Київському майдані, 9. Приміщення це невелике, тому запрошення в ньому побувати отримали лише ті, хто мав безпосереднє відношення до означененої теми.

Крім голови облради Ігоря Палиці, не було його колег-депутатів, які на іншому поверсі проводили профільні передесесійні комісії. Хоча Володимир Гунчик теж депутат, але він разом із керівниками виконавчої влади західних областей працювали як голови облдержадміністрації, зайнявши місце в ліворуч від глави держави.

З-поміж усіх народних депутатів від Волині були лише Степан Івахів (Ковельський округ №21) і Сергій Мартиняк (Горохівський округ №20) із групи «Воля народу». А от Ігор Гузь, який неодноразово запрошував Президента на Волинь, залишився в Києві на сесійному засіданні парламенту.

Не запрошували й очільників Луцька, Нововолинська, Ковеля і Володимира-Волинського.

Зате прибули і Міністр закордонних справ Павло Клімкін, і Голова СБУ Ва-

силь Грицак, і Голова Держприкордонслужби Віктор Назаренко, і міністр фінансів Олександр Данилюк, і представники Нацполіції (серед них – лучин Олександр Фацевич), Міноборони, Державної фіскальної служби і багато інших керівників центрального та обласного рівнів.

Петро Порошенко озвучив 4 теми для обговорення. Це вдосконалення прикордонного та митного контролю в пунктах пропуску і розбудова інфраструктури, вирішення проблеми видачі біометричних закордонних паспортів (із врахуванням специфіки громадян України, які опинилися в окупованих Криму та на Донбасі), належний захист прав наших співвітчизників в країнах ЄС і звіт керівників облдержадміністрацій західних областей про готовність ефективно працювати в умовах безвізу.

Президент наголосив, що центральна влада займеться новітнім оснащенням міжнародних пунктів пропуску, а «кошти на обладнання пунктів пропуску та прикордонної інфраструктури, думаю, має знайти місцева влада».

Побувавши в Ягодині, Петро Порошенко перевірився, що чи не 70% черг – це так звані «човники»-бізнесмени та власники автомобілів на іноземній реєстрації. Тому поставив вимогу законодавчо і нормативно вирішити цю проблему на рівні столиці.

Говорячи про запровадження безвізу, Петро Порошенко пригадав пророчі слова Миколи Хвильового «Геть від Москви!». Це, а також неминуче Асоціація з ЄС означають, що «країна виходить із Російської імперії назавжди».

Володимир ДАНИЛЮК.
На фото автора: Петро Порошенко у Луцьку.

... ВІЙНА

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Дорога в Береськ. Вранці, ніби про неї забули відтоді, як збудували. Вже за центральною вулицею с. Доросині – шлях, який колись був асфальтом, а зараз – наче поле бою після бомбардування... Далі, до Кияжа, асфальт зникає повністю, перетворюючись на суцільні горби з ямами. І вже до Береська – дорога, яку чиновники називають біло-щебеневою... Примітивна і небезпечна...

Цією дорогою в ці теплі, паухі і сонячні травневі дні повертається з відпустки на війну солдат Іван Мерченко. І вона, як показали події кількох наступних днів, стала ледь не синонімом останніх миттєвостей його молодого і світлого життя, котре обірвалося так трагічно і швидко...

22-річний Іван Анатолійович, який народився 7 липня 1995 р., спочатку відслужив строкову, а потім підписав контракт і продовжив захищати Україну в складі 24-ої Бердичівської ОМбр, яка зараз дислокується на Луганщині, але сформована в Житомирській обл. Вийшов з дому з чергової відпустки після днів пам'яті, перемоги, примирення і ще там чогось такого, чим нас постійно повертають до лихоліть минулого війни і відвертають увагу від жахіть нинішньої.

А вже 14 травня його тіло знайшли бездиханим...

Про це першою повідомила ми в соцмережах «Самооборона м. Рожище», пообіцявши сповістити про всі деталі зустрічі тіла бійця та його поховання «деєшо пізніше». Треба тільки подякувати волонтерам за цю коротку новину, бо, крім них, про загибель Івана Мерченка навіть крізь зуби жодного слова ніхто не процідив.

Солдат Іван. «Не бойова втрата»?

18 травня в с. Береськ Рожищенського р-ну серед квітучої зелені природи на сільському кладовищі знайшов останній спочинок 22-річний солдат Іван Мерченко. За офіційною довідкою, військовослужбовець на клав на себе руки на Харківщині, коли повертається з чергової відпустки з дому в розташування військової частини. Але люди кажуть, що хлопця по-звірячому вбили...

Тому про час і місце похорону працівникам редакції довелось дізнатися самотужки. На щастя, в Рожищенському райвійськоматі служать адекватні офіцери, тож операційний черговий надав чітку інформацію: в останню путь Івана Мерченко проводжатимуть 18 травня о 14.00.

По-перше, хлопець залишав рідну землю в піднесеному настрої, переповненим планами на майбутнє.

По-друге, подейкують люди, батько військовослужбовця – Анатолій Іванович – перед похованням оглядав тіло сина і побачив там дуже багато синців та ушкоджень...

Фельдшер... Емоції людей зрозуміти не важко. Як і стримати сліз...

Невеличка деталь, яка теж закарбувалася. Майже всі жителі с. Береськ – доволі низького зросту. Навіть чоловіки. А от Іван Мерченко був високим. І залишився. Не лише фізичним зростом – духовно висотою...

Суттєва обставина: зустрічали катафалк із «вантажем 200» рано-вранці того ж дня. Тобто, якщо відмінусувати добу, майже безперервної дороги зі Сходу України на Волинь, від моменту загибелі Івана Анатолійовича до часу доставки труни з його тілом у с. Береськ пройшло лише 3 доби. За цей час судмедекспертиза і слідчі встигли підозрювати дуже швидко встановити причину смерті – самогубство, що викликало в селі обґрунтовані припущення в необ'єктивності: ніхто не вірить у самогубство солдата,

як мінімум, із 2 суттєвих причин.

Саме тому настоятель Свято-Успенської православної церкви отець Федір Сінгаєвський відслужив панаходу за всіма християнськими канонами...

Всі плакали. Чоловіки і жінки. Дорослі і малі. Особливо глибокий сум, як здалося, переживала молода висока дівчина зі світлим волоссям та чорною пов'язкою на голові, яка однією рукою хрестилася під час молитви зі словами «Упокій, Господи, душу його...», а в другій міцно тримала букет жовтих квітів, які потім поклали на могилу...

Хтось втрачає свідомість. Прямо в церкві на допомогу приходить Арсентійович – місцевий

Про це й сказав після богослужіння отець Федір Сінгаєвський. Він був особисто знайомим із Іваном Мерченком, знов його не як просто цікавого хлопця, а як людину, яка постійно прагнула дінатися щось нове.

«У нього був дуже гарний голос... Не раз колядував у мене. Я навіть запрошував Івана, щоб він співав у церковному хорі. Але хлопець відмінівався, мовляв, не час іще... Він був дуже широкою добротою людиною, і друзі, які прийшли з ним попрощатися, підтверджать це – і старші, і молодші», – сказав святий отець.

І ще важливі слова мовив батюшка. Ті, котрі комусь можуть і не сподобатися. Але вони пролунали священно:

Але чи потрібні якісь пільги батькові Анатолію, мамі Олені та молодшій сестрі Оксані, які найбільше побивалися біля Іванової труни? Вони б усе на світі відали, щоб їхня кровиночка жила довго і щасливо. А так...

Замість весільного столу похмурі чоловіки рихтували на рідному подвір'ї жалобний обід. І хата Мерченків – уявіть собі! – якраз навпроти сільського пам'ятника на честь полеглих під час Другої світової війни солдатів!

... «Коли людина так довго живе для себе, важко повірити, що вона готова померти за інших...». Ці слова з фільму «Четвертий» згадував, коли долав зворотню дорогу до Луцька, думаючи про нашу владну вертикаль, яка плює масові заходи, але не хоче бачити конкретних жертв війни на Донбасі.

Сумно лунали дзвони древньої і великої церкви в Береську, коли з храму виносили домовину з тілом бездиханного Івана Мерченка.

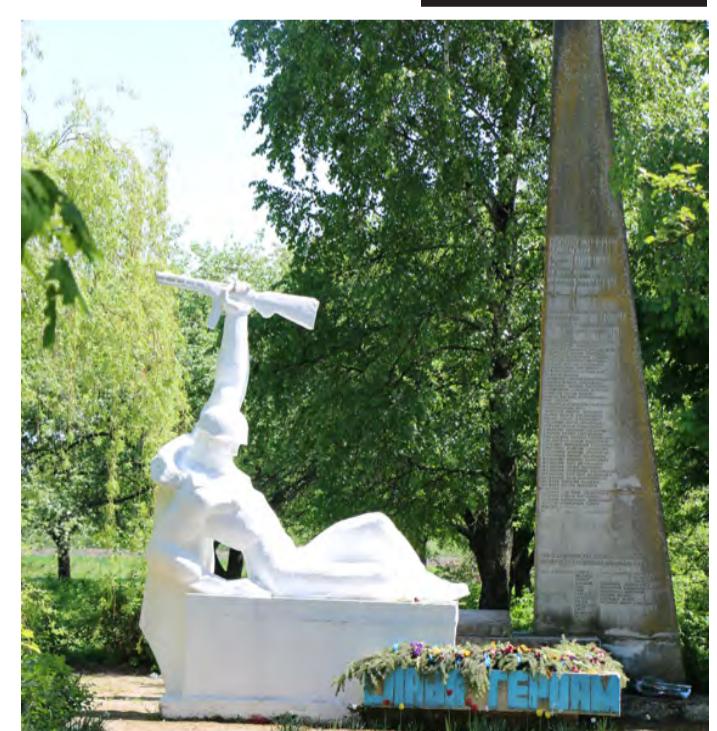
І не тільки за цим солдатом розгинав голуба і сонячне небо цей дзвін... Але немає вже на цій грішній землі 22-річного солдата Івана...

А війна триває.

Володимир ДANIЛЮК.

На фото автора: свіча пам'яті у рідному храмі (1-ша стор.); рідні прощаються зі своїм Іваном; боець Мерченко в армії; церква у с. Береськ; Інна Гайворонська та Андрій Музика; остання путь Героя; жалобний стіл біля рідної хати; а через дорогу – пам'ятник полеглим у минулій війні...

Від редакції. Оскільки обставини загибелі Івана Мерченка дадуть підстави, як мінімум, сумніватися в істинності офіційної версії про його смерть, «Волинська газета» вже скерувала інформаційні запити до міністра оборони Степана Полторака, Головного військового прокурора України Анатолія Матіоса та міністра внутрішніх справ Арсена Авакова з вимогою провести додаткову перевірку розслідування всіх причинно-наслідкових подій, які призвели до смерті солдата.

Минулої неділі у дитячому таборі «Світанок», що знаходиться у с. Дачне Ківерцівського району, з ініціативи голови об'єднання профспілки працівників державних установ Ольги Сабурової відбувся День відкритих дверей. Під час цього заходу батьки оглянули табір, ознайомилися з умовами відпочинку. Для дітей було організовано ігри та розваги, їх поінформували про зміст кожної оздоровчої зміни, її терміни та тривалість.

Це один з кращих дитячих закладів Волині подібного напрямку. Щоліта у цьому чарівному куточку краю дзвенять радісні дитячі голоси, пісні, музика та лунає щирий сміх. Протягом літнього сезону в таборі оздоровлюється близько 700 дітей не тільки працівників державних установ, але й дітей пільгових категорій – сирот, інвалідів, учасників АТО, позбавлені батьківського піклування та з малозабезпечених і багатодітних родин.

Цьогоріч відбудеться чергова атестація табору, який готовий хоч сьогодні приняти молоду зміну. Його адміністрація на чолі з багаторічним директором Леонідом Мацюком багато потрудилися, аби підготуватися до сезону-2017. Постійна увага приділяється зміцненню та оновленню матеріально-технічної бази харчоблоку. Для нього нещодавно придбано 2 нових ходильники, морозильна камера, 2 нові електроплити, картоплечистка, тістоміс, овочерізка, електронні ваги, необхідний посуд, інше кухонне та технологічне обладнання. І усе це, як обмовилася Ольга Сабурова, за кошти об'єднання працівників державних установ. З державної казни не надійшло жодної копійки, і не тільки у цьому році. Сумно, що обузою для рідного уряду стають не тільки пенсіонери, а й підростаюче покоління. То невже держава не матиме майбутнього?

Перша зміна у «Світанку» розпочне його нову діяльність з 16 червня і працюватиме 14 днів. Вартість путівок для неї дещо дешевша, ніж на інші заїзди, тож зволікати з їх придбанням в галузевому об'єднанні профспілки не радять. Закриття літнього сезону планують завершити за два тижні до початку нового навчального року.

Снаги вам і змістового відпочинку, волинська дітво!

Олег ЛОКАЧУК.

На фото: незабаром «Світанок» знову наповниться веселим та дзвінким дитячим сміхом.

Татовий приз – найдорожчий!

... НАШІ ПЕРЕМОЖЦІ

(Закінчення.
Початко на 1-й стор.)

Біля оселі, координати якої достовірно назвала одна з жительок села, за що ми їй дуже вдячні, нас зустріла миловидна та симпатична жіночка з присмокою посмішкою на обличчі. Нею виявилася мама нашого переможця акції!

Юлія Володимирівна понад 10 років працює вчителкою молодших класів місцевої середньої школи, хоча її педагогічний стаж солідний – 35 років. Учнями, як зізнається, задоволена, робота також до вподоби. Вона місцева, тут народилася, тут і живе. Свого часу закінчила Луцьке педучилище, згодом Луцький державний педінститут ім. Лесі Українки.

Ше раніше викладала німецьку мову, була заступником директора з навчально-виховної роботи. Колектив цієї школи загалом нараховує 26 вчителів. Серед них і старший син Юлії Володимирівни – Віктор, який працює учителем фізичного виховання. Середулий Микола, на долю якого і випав редакційний приз – набір інструментів – майстер лісу Новорудського лісництва. А дочка Людмила здобуває спеціальність викладача інформатики. Чоловік Василь Кіндратович свого часу працював майстром лісу, але коли син Микола закінчив Шацький лісовий коледж ім. Василя Сулька, то батько поступився своїм місцем. Тепер він у ролі консультанта-наставника.

Тож доки Микола Васильович на роботі, спілкується з його мамою про життя-буття. Прикро це констатувати, але кількість учнів Ново-

рудської школи зменшується. Свого часу у школі навчалося понад 120 дітей, а нині їх менше 70, майже половина з них – у молодших класах. Попередні роки у школі були 10 та 11 класи. Цьогоріч цих класів нема, осільки всі дев'ятикласники перейшли на десятикласники (не по своїй волі!) в інші навчальні заклади. Отож, зрозуміло, що старші класи самоліквідувалися. Юлія Володимирівна пояснює це дуже просто: учні злякалися, що школу в Новій Руді просто прикриють.

– Деякі діти дуже хотіли продовжувати навчання у 10 класі, але сказали, що це нереально. Послышавши на те, що в державі економічна криза, а школа не перспективна, дітей небагато. Хочуть закрити, хоча у нас дуже велико відстань, – каже співрозмовниця. – Хоть у Києві чомуось вирішив, що дітям у рідному селі наука не потрібна. Найближча школа – у Троїанівці, але дорога туди паршиві і доїхати нема чим, навіть маршрутка не єз-

дить. Про «Шкільний автобус» вже не мріємо...

Така невесела статистика – ще одне свідчення негативних тенденцій розвитку села не тільки у зоні Полісся, але й у національній державі в цілому. Його безперспективність змушує людей мігрувати в інші місцевості, де можна знайти роботу і мати матеріальний статок та соціальний захист. Поки що керівництво країни не поспішає повернутися обличчям до сільської проблематики, забуваючи давно, як світ, істину: держава починається з села.

До речі, ще один штрих із відрядження в глибинку. Дорогою до Нової Руди ми підвезли молоде подружжя з немовлям, яке мама неслася на руках. За дивним збігом оставин вияснилося, що наші вападкові пасажири не тільки добре знають новорудського Миколу Сахарчука, вони ще й куми. Усе дивувалося і навіть з якоюсь недовірою пе-

репитували, чи це правда, що працівники редакції особисто розвозять виграні переможцям акції?!

Мовляв, чогось подібного у своєму житті не зустрічали.

Оце увага і повага до людини, не на словах – на справді: це – візитна картка «Волинської газети»! Бож обіцянок та усіляких запевнень доводиться чути немало, тільки діла нема. А без добріх справ – слова мертві. Коли наші пасажири виходили з салона авто, заявили, що могоріч з кума «здеруть» обов'язково.

Нам, на жаль, поспілкуватися з нашим передплатником, як уже зауважували, не пощастило. Мусить бути, пояснювала Миколина мама, при вивезенні деревини.

«Я просила його, щоб приїхав, – бідкається Юлія Володимирівна, до якої тутяться внучата, – але він сказав, що ніяк не зможе... Дуже вже вболіває за свою роботу, дорожить нею. Просив вибачити його. Якби ще наперед зінав, то, можливо, щось би придумав. Та й далеко звідси добиратися.

Зрозуміти людину не важко. Ми ж не завжди робимо те, що хочеться, а те, що необхідно. Не стануть же покупці лісу чекати, доки майстер буде з кимось балакати чи фотографуватися.

– Оце мої внуки, Миколіні діти, – киває у бік хлопика та дівчинки Юлія Володимирівна. – Він одружений із Юлією, в них двоє діток – Арсенко і Анічка. Мої маленькі помічники!

– А бабусю любите?

– Емгі, – відповідають дуетом, чим викликають радісний сміх Юлії Володимирівні.

– То у Вас поки що двоє внуків?

– Ні, що ви?! Слава Богу, маю п'ятеро! Троє у старшого сина Віктора, який живе у батьківській хаті, і двоє тут. Ну, й чекаємо ще на поповнення, – сонцепція посмішка знову з'являється на обличчі нашої співрозмовниці. – Десь мама заховалася. Вона у медпункт ходила, тільки що повернулася. Живемо разом, дочка ще не заміжня.

Поспілкувавшися, вручачею редакційний приз (чудовий набір інструментів і ключів!), що його на передплатну квитанцію Миколи Сахарчука витягли кавеенівці гурту «Луцький замок», його мамі Юлії Володимирівні та діткам – чотирічному Арсенчику та дворічній Анечці. Діти радо тулять татів подарунок до своїх груденят. Цей момент, думається, вони надовго збережуть у своїй пам'яті...

Уже коли ми зібралися в дорогу, Юлія Володимирівна видала ще одну цікавинку. Виявляється, що це не перший приз у їхній родині від «Волинської газети». Два чи три роки тому пощастило Віктору – йому дісталася бензопила.

– Точно, я пригадую, що привозив її сюди, – підтверджує цей факт заступник головного редактора з господарськими питаннями Віктор Райов. – Думаю, що мені щось знайома ця вулиця.

Повірте, що чудес на світі не буває. Не про всіх ми просто знаємо та розповідаємо.

Володимир ПРИХОДЬКО.

На фото автора: майбутні передплатники «Волинської газети» Анечка та Арсенчик із татовим призом (1-ша стор.); Юлія Володимирівна з онуком.

Якщо на атомній – диверсанти...

... ТРИВОГА!

Буквально на адмінмежі Волині та Рівненщини з 22 травня у «Синій» зоні терористичної загрози під контролем Міністерства оборони США тривають крупномасштабні навчання. Основне завдання силовиків – виявити і знешкодити терористів та диверсантів.

«Відповідно до «Графіка проведення у 2017 р. спільних із Нацгвардією України і СБ України тренувань та навчань з перевірки ефективності об'єктового плану взаємодії у разі вчинення диверсії та антiterористичної захищеності АЕС ДП «НАЕК «Енергоатом» (№555/09-35 від 20 жовтня 2016 р.), погодженого з СБ України, Національною гвардією України та затвердженого президентом ДП «НАЕК «Енергоатом», з 22 травня 31 травня 2017 р. за спеціально розробленим планом-схемарієм та відповідним алгоритмом на ВП «Рівненська АЕС» будуть проведені спільні тактико-спеціальні навчання за темою: «Відпрацювання готовності учасників об'єктового плану взаємодії ВП РАЕС у разі вчинення диверсії до спільних дій при виникненні на об'єкті кризової ситуації».

Викликаної протиправничими діями зовнішніх та внутрішніх правопорушенників», – повідомила прес-служба РАЕС.

До навчань залучаються обласні управління СБ України, ГУ НП, ГУ ДСНС України, в/ч 3045 НГ України та 3-го стрілецького батальйону в/ч 3002 ЗОТО НГ України, ОК «Захід» СВ ЗС України, Рівненський зональний відділ ВСП ЗС України, УДПтС в Рівненській області, Луцький прикордонний загін ДПС України, Рівненська обладжадміністрація, Володимирецька райдержадміністрація, Варашський міський виконкомом. Як спостерігачі під час навчань, будуть залучені експерти з безпеки Агентства зменшення за-

грози Міністерства оборони США та інтегруючого підрядника.

В ході навчань планується: перевірити ефективність взаємодії в управлінні силами та засобами, що залучаються до навчань, за участю вищезначених зацікавлених сторін та відомств; оповіщення учасників об'єктового плану взаємодії, на самперед тих, що знаходяться на проммайданчику РАЕС, а також інших учасників об'єктового плану взаємодії у разі вчинення диверсії, при виникненні кризової ситуації; перевірити готовність і надійність систем зв'язку учасників відповідних підрядників взаємодії при реалізації заходів з протидії диверсантів та диверсантів.

«Нагадуємо, що згідно з вимогами пункту 8 постанови кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 р. №92, Керівником Антитерористичного центру СБУ прийнято рішення щодо встановлення таких рівнів терористичних загроз:

1. «Червоний»: Донецька та Луганська області, АР Крим;

2. «Жовтий»: Запорізька, Миколаївська, Одеська, Сумська, Харківська, Херсонська та Чернігівська області;

3. «Синій»: Дніпропетровська, Закарпатська, Рівненська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Кіївська області та м. Київ;

4. «Сірий»: Вінницька, Волинська, Івано-Франківська, Кіровоградська, Львівська, Полтавська та Тернопільська області.

Зазначена постанова є відкритою, громадян можуть ознайомитись із заходами, що вживаються суб'єктами боротьби з тероризмом відповідно до визначених рівнів терористичних загроз», – деталізувала прес-служба РАЕС.

Наш кор.

На фото Юлія КУЛАЄВОЇ: під час навчань із оборони РАЕС.

… СЕЛО

Наша газета уже розповідала про колодяжненське господарство Івана Смілюха. Воно одне з кращих не тільки на Ковельщині, а й у Волинському краї. Секрети успіху, як на нашу думку, криються не тільки у вмілому керівництві, а й у комплексному підході до усіх поточних питань, які вирішуються оперативно та на належному рівні. Під час відрядження нам вдалося поспілкуватися не тільки з Іваном Євдокимовичем (інтерв'ю у «Волинській газеті» від 11 травня ц. р.), а й з представником Тернопільського молокозаводу «Молокія» та працівниками СтЗОВ ім. Лесі Українки. Далі про це детальніше.

Сергій Журба, фахівець з питань ветеринарної медицини Тернопільського молокозаводу «Молокія»:

— З колодяжненським сільгоспідприємством співпрацюємо уже кілька років. Якість тутешнього молока досить хороша. На жаль, подібного не можу сказати про усіх наших партнерів. Тут для нас створюють усі необхідні умови. Постійно за допомогою аналізів, які роблять наші працівники та досліджує лабораторія підприємства, стежимо за якістю молочної продукції. Вона в основному вищого якості. Тож відносно якості жодних претензій. Є лише одне побажання: нарощу-

Оперативно та комплексно

вати продуктивність дійного стада. Будемо тільки раді, коли подібне станеться. Обіцяю, що дамо раду забрати усю вироблену продукцію!

— Скажіть, не траплялося випадків, що у молоко доливали воду чи в ньому були якісь інші, не характерні для цього продукту, інгредієнти?

— На хастя, чогось подібного не виявили. Упевнений, що такі випадки лишилися у минулому. Якби хтось щось подібне вчинив, ми з таким маєнатором не працювали б. Везти воду за 300 км — це дуже дороге задоволення. Її можна набирати і на місці. Кожен тепер розуміє, що вартість продукції залежить від якості. То ж собі ворог? У збиток ніхто працювати не хоче. Молоко з Колодяжного йде охолодженим до +4 градусів. Воно повністю зберігає усі свої біологічні властивості. Продукцію залишаємо власними молокозаводами, які маємо у достатній кількості та різних ємностях. За день можемо забрати понад 30 тонн. Молоко цього господарства стараємося брати в окрему секцію, аби не змішувати з іншим. Ми ж плануємо наперед, яке молоко привеземо свіже, щоб його відразу пустити на переробку і наступного дня поставити готову продукцію на прилавки магазинів для широкого загалу.

— Скільки ви платите за літру?

— Така інформація (сміється) не розголошується. Вона конфідіційна.

— Яка штатна чисельність працівників підприємства? Думаю, секретів у даному випадку нема.

— У цілому колектив нараховує близько 1,5 тис. чоловік.

— Скільки продукції переробляє Ваше підприємство за добу?

— Потужності підприємства, яке має закритий виробничий цикл і працює цілодобово, дають можливість переробляти щодоби до 400 тонн продукції. Нині завантажені не повністю, тому переробляємо більше 300 тонн. Реалізуємо молочні вироби на території усієї України, за винятком непідконтрольних держав регіонів. Це, звичайно, погано, бо менше купують. Уся наша продукція короткотермінова та водночас натуральна. Якщо молоко, то воно дійсно від корови, та ж саме стосується масла. Стежимо, щоб будь-які сторонні домішки не вплинули на її конкурентоздатність. Дорожімо маркою свого підприємства, тож і обираємо подібних собі партнерів.

Світлана Лесик, лаборант молочної ферми:

— Працюю тут місяць, у мої обов'язки входить стежити за якістю продукції, яка від корів молокопроводом надходить у холодильні установки. До цього тут була інша працівниця, яку я підміняла, коли вона була відпустки. Після відпустки з

невідомих причин розривалася. Так що до моєї посади обійтися додалася ще одна. Стараюся і тут бути корисною, тож чітко дотримуюся інструкції. Завжди присутня при заборі продукції молоковозами Тернопільського підприємства. У приміщені повсякчас повинна підтримуватися стерильна чистота, яка є одним з чинників високоякісної продукції. Усе-таки йдемо до Європи, тож маємо дотримуватися відповідних стандартів.

Юрій Бойчук, механізатор кормороздавача, що ми його зупинили при виїзді з корівника:

— Це досить унікальна машина, яка здатна змішувати корми у заданих пропорціях. У бункер можна завантажити від 1,4 до 2,5 тонн суміші, яку збалансованою роздаю коровам. На цьому унікальному апараті працюю уже три місяці. Робота подобається, оскільки є чіткий графік приготування та роздачі кормів. На фермі кожен добре ознайомлений з процесами виробництва. А там, де порядок, та усі відповідна оплата. Задоволений не тільки я, усі мої родина. Матеріальний додаток — то основа спокою у будь-якій сім'ї.

Дмитро Бабкевич якраз разом із напарником Ростиславом Юськовим мів сівалку біля водонапірної башти, розташованої на території ферми:

— Поки погода не дуже «льотна», миємо сівалку. Уже висяли соняшник на площі 200 га, на черзі соя. Сівбу розпочали ще у березні, якільки розпогодилося. За цей період посягли різні культури на площі понад 2,5 тис. га. У господарстві уже чотири роки. Віячний керівництву, що довірили сучасну техніку. Трактор відомої європейської марки «Джон-Дір». Захват сівалки, вона німецького виробництва, становить 6 м, так що продуктивність праці досить висока при відмінній якості. За зміну можна засіяти понад 150 га. Добу працюємо, доба — дома.

Саме ці короткі розповіді рядових членів дружного колективу сільгоспіробників з Колодяжного дають повну уяву про добре відлагоджений цикл на кожному робочому місці. Хто заперечить, що у цьому нема заслуги керівника, яким у цьому господарстві є Іван Смілюх? Можемо з цим добряче посперечатися.

Сергій ЦЮРИЦЬ,
Володимир ПРИХОДЬКО.
Фото авторів.

… ХТО Б ПОДУМАВ?

Труп під автобусом

Білоруські прикордонники посеред ночі під час попереднього паспортного контролю в МАПП «Мокрані», що з українського боку межує із пунктом пропуску «Доманове», під даним реїсового автобуса «Брест-Ковель» знайшли... труп людини.

Про деталі цієї моторошної пригоди розповіли колеги з газети «Вечерній Брест»:

«Ліло» чоловіка виявили в районі задньої осі коліс автобуса, що йшов з Білорусі до України. На перший погляд здавалося, що це збитий пішохід. Однак і водій автобуса, і пасажири дорогою до Мокран не пригадували аварію. Водій згадав лише якусь перевону у самому селі, за кілометр до прикордонного переходу.

То як же бездиханне тіло могло опинитися між колесами і днищем автобуса?

«Слідча група, що вийшла на місце, констатувала: під автобусом опинилося тіло 40-річного місцевого мешканця. Загинув він при наїзді автобуса чи був на смерть збитий до цього — відповідь на це запитання мають дати судово-медичні експерти», — стверджують білоруські журналисти.

На самому автобусі слідів ДТП не було, що явно на користь водієві, проти якого можуть порушити кримінальну справу. Тож пасажири, після свідчень змогли поїхати до Ковеля через український пункт пропуску «Доманове» (Ратнівський р-н) наступним рейсом, а дохто добирався попутним автотранспортом.

Наш кор.

Забіг на півтори тисячі

… СПОРТ ДЛЯ ВСІХ

На дніях у Ковелі відбувся XII міжнародний пробіг за ініціативи спортивного клубу «Ковель» (голова Сергій Панасюк) та за сприяння міської влади.

На спортивний форум до волинського міста завітали команди з Польщі — міст-побратимів Легіново, Тересполя, Бялої Подляски, Любліна, Наленчува, з Білорусі, вперше — з Франції. Загалом у змаганнях взяли участь 124 дорослих та 1320 дітей.

Було проведено забіги на різні дистанції, розраховані на вікові категорії та класифікації. Дорослі долали відстані 6,097 км та 21,095 км, а діти — 200 м, 300 м, 500 м, 800 м та 1600 м.

Вікових обмежень для участі в змаганнях не було. Тож другий рік поспіль звання «найстаріший учасник» отримує мешканець Львівщини Микола Нестренко, 1934 року народження.

А от найстаріший ковельчанин, який подолав дистанцію 6,097 км, Олександр Майданський, 1942 року народження — постійний учасник всіх пробігів, член Спортивного клубу «Ковель» посів перше місце в категорії чоловіків 60-ти років і старші.

Випробували свої сили у забігу й люди з обмеженими можливостями.

ми. Пересуваючись за допомогою інвалідних візків та палиць, вони демонстрували неймовірну силу духу та цілеспрямованість.

Цього дня ніхто не залишився без подарунків: кожен учасник головних пробігів отримав диплом, медаль фінішера та безкоштовний обід, а найактивніші — ще й теніску. Дітлахи відзначені дипломами, тені-

Наш кор.

Фото прес-служби Ковельської міськради.

Найкращий — Біглі

… ВИСТАВКА

Минулої неділі у Ковелі на стадіоні «Локомотив» відбулася обласна виставка мисливських собак. У ній взяло участь близько шістдесят учасників із Волинською, Рівненською, Львівською і Тернопільською областей.

Працювало 4 ринги: тер'єрів, лягавих та спанієлів, гончаків та хортів, лайок. Експерти національних категорій Віктор Дрокін (Луцьк), Антон Ногас (Тернопіль), Євген Осадчук (Луцьк), експерт I категорії Володимир Красильников (Львів) намагалися бути об'єктивними і не зважати на емоції та амбітні плани власників собак. А вони подекуди зашкілювали: кожен вважав свого «чотирилапого друга» достойним найвищих нагород. Та в заключному «Бест-огляді» переможці рингів за рішенням експертів і глядачів

названо однорічного біглі Черрі Антона Демчука (м. Луцьк). Йому і вручено кубок «Кращий собака виставки «Волинь-2017». Друге місце експерти і глядачі віддали німецькому мисливському тер'єру Твістер Ігоря Жмурка, бронзу здобула лайка Шан Проскурів Анатолія Кондратюка із Ковеля. Попри це було вручено ще 20 кубків у номінації «Кращий представник по родині», 10 кубків за I місце в першому класі та понад сто медалей. Лікар ветеринарної медицини ковельської клініки ЗООВЕТ Ольга Лукашук, яка працювала на «Локомотиві», для призерів «Бести» видалила безкоштовні сертифікати на огляд їх собак, а представник «Туркофе» Тетяна Оксентюк провела дегустацію кави по-турецьки для всіх бажаючих. Працювала війзна торгівля. Тож подивитися на мисливських собак приїхало багато ковельчан, навіть

... ОТО ДАЮТЬ!

Соратник
Шілсудського

Юзеф Лободовський, польський письменник, перекладач, публіцист, зробив великий внесок не лише в культуру Польщі, а й України (а саме Луцька).

Восени 1937-го Юзефу запропонували переїхати до Луцька на постійне проживання обійтися посаду головного редактора тижневика «Wolny». Після позитивної відповіді Лободовські, на шальтах видання регулярно почали друкуватися його публіцистичні статті та критичні замітки з життям краю. Молодий письменник закликав представників польської влади толерантно ставитися до національно-соціальних потреб українців. У цей період він висунув ідею відкриття в Луцьку Волинського університету, що відбулося аж в 1992-му році за незалежної України. А наступного року реакційна влада у столиці відкликала Юзефа з посади, і він був змушений залишити наше місто. Україна й досі підтримує тісні стосунки з Польщею. Для зміцнення літературних контактів фонд «Вілла Плонія» заснував позаторік літературну премію імені Юзефа Лободовські.

Першими її лауреатами стали громадяни України – відомий письменник Волині, лауреат Шевченківської премії Василь Слапчук і перекладачка з польської літератури, поетеса Олена Криштальська. Племінник Юзефа передав обласній науковій бібліотеці імені Олени Пчілки бібліотечку книг, а видання публістичних творів автора «Проти упирів минулого. Думки про Польщу й Україну» – Східноєвропейському національному університету імені Лесі Українки.

Тому було б доречно вписати в історію сучасного Луцька назву ім'я Юзефа Лободовські, яка, до речі, за словами головного архіектора, була забудована в період, коли польський поет працював в обласному центрі Волині.

Василь ФЕДЧУК, заслужений журналіст України.

... КРИМІНАЛ
Танцюваль-но-ритмічний флешимб «Стріла»

У Луцьку КЗ «Луцький МЦФЗН «Спорт для всіх» Луцької міської ради» організував флешимб «Стріла» по різних мікрорайонах міста.

Провідний професіонал Центру Галина Тимошук з учнями ЗОШ № 20 організували танцювально-ритмічну ранкову гімнастику, а також масовий флешимб під гаслом «Хай буде мир на всій землі!». Дівчатка тримали руках голубі кульки, що символізувала небо. 22 дівчинки одночасно стрибали на скакалках, а юнаки змагалися у грі в футбол.

Також відбувся конкурс малюнку на асфальті, де діти відобразили своє бачення подій, які відбуваються на Сході.

Наш кор.

Заговорили... розстріляні в'язні!

... ОБЕРЕЖНО: ІСТОРІЯ!

Мине кілька тижнів, і 22 червня будемо знову згадувати про початок другого етапу Другої світової війни. Тільки якщо в вересні 1939-го нацистська Німеччина та сталінський ССР спільно воювали проти Польщі, то «Велика Вітчизняна» означувала вже війною між режимами Берліна і Москви.

раз нікто точно не може сказати, скільки ж було вбито тоді людей. Називають різні цифри: від 2000 і удвічі більше...

Істину може встановити тільки детальніше розслідування і дослідження. В публікації «72 роки під грифом «Секретно» «Волинська газета» ще 26 січня ц. р. повідомляла про надзвичайно важливе відкриття минулого року волинських археологів – виявлення братської могили роз-

тури Луцької міської ради, член Національної спілки краєзнавців України, археолог Юрій Мазурік находить нові факти.

«Як відомо, 31 липня 1989 р. прокуратурою Волинської області була порушена кримінальна справа за фактом розстрілу 23 червня 1941 р. в'язнів Луцької тюрми. В протоколі допиту Сасая Сергія Володимировича з с. Острівок Володимир-Волинського р-ну, якого допитав 6 жовтня 1989 р. слідчий прокуратури м. Володимира-Волинського Хомич, зазначено: «23. 06. 1941 г. из Луцької тюрми возвратился в село Коханский Емелян Петрович, сообщил, что его отпустили из тюрьмы, и сказал, что моего брата расстреляли в тюрьме вместе с односельчанином Коханским Степаном Семеновичем, он их видел, они лежали вместе расстрелянными, еще Коханский Степан Семенович обнял моего брата. Коханский Емелян сказал, что их похоронили в первой могиле около входа в музейчище», – зазначив Юрій Мазурік.

У 1958 р., як відомо, стара Луцька тюрма була зачинена, потім будівля була передана музичиці та використовувалася під освітній заклад аж до 1998 р. Тож імена цих двох волинян, факт загибелі яких вдалося підтвердити, викарбувані на «Стіні скорботи», яка встановлена на західному подвір'ї колишньої тюрми.

Іс'є автор публікації, головний спеціаліст відділу охорони культурної спадщини департаменту культури Луцької міської ради.

нью в'язниці: Коханський Степан Семенович, 1888 р. н., Сасай Леонід Володимирович, 1916 р. н., обидва з с. Острівок Володимир-Волинського р-ну.

«Надіємося, що ця інформація в подальшому допоможе працівникам судово-медичної експертизи ідентифікувати загиблих. А після нашої січневої публікації відгукнулися родичі Степана Коханського. В їхній родині зберігаються від нього дві записки з 1941 р., написані і передані з Луцької в'язниці на волю. Це – хвилюючі та безпінні документи трагічної епохи...

У першій, вочевидь, йдеться про необхідність передати в тюрму предмети першої необхідності: «Коханський Степан Семенович.

1 тепл. Фуфайка, 1 п. белья, 1 полотенце, 1 к. мила, сахар, 1 бел. хлеб, масло, сало, м'ясо. Т. Коханская. С. Коханс. Целую».

У другій, яка з передачею потрапила від рідних у тюремну камеру та повернулася назад, зазначено:

«Ми всі здоровы. Цілуимо Тебе. Таня».

«Получили. Получили. С. Коханс.».

Про наші напрацювання пошукою археологічної роботи підготовлено доповідь під назвою «Локацізація біля Луцької в'язниці братської могили розстріляних в'язнів 23-24 червня 1941 року» для науково-практичної конференції «Любартівські читання», яку проводить адміністрація Державного історико-культурного заповідника у м. Луцьку 26 травня 2017 р.», – акцентував дослідник.

**Підготував
Сергій ШРАМЧУК.**

На фото Юрія МАЗУРИКА: записки з минулого від Степана Коханського...; фрагмент стели з прізвищами розстріляних жителів с. Острівок.

Нескорені та незабуті

систему пройшло 66 млн людей. Тільки за бажання непохитно любити свою Батьківщину їх відправили на Сибір, Далекий Схід та Казахстан. Останній політичний в'язень Радянського Союзу Богдан Климчак повернувся на рідну Львівщину 11 листопада 1990 р.».

Сервер Зейнідінов зазначив, що 18 – це страшна дата в історії кримських татар.

«Депортация і геноцид... Важко говорити про цю трагедію. Наше покоління народилося в депортациі», – розповів голова організації.

Офіційною підставою для жахіт, які пережили сім'ї кримських татар, стала таємна постанова №5859, яка звинувачувала цілий народ в масовій зраді. Тоді нація нараховувала 560 тис., це враховуючи загиблих на війні (57 тис.) і ще 80 тис., які продовжували боротьбу проти нацистів. Тільки у Середній Азію було вивезено 420 тис. осіб. А під наглядом комендантської диктатури було знищено 200 тис. осіб, що складає 46%.

На жаль, і в сучасному житті репресії продовжуються. Так, в окупованому Криму всіляко утискають кримських татар, але вони не втрачають віри в те, що невдовзі повернуть власні землі.

«Цей ганебний спадок успадкували Російська держава від СРСР. Боротьба триває і ми обов'язково звільнимо наші території», – наголосив Сервер Зейнідінов.

Заступник голови облдержадміністрації Сергій Кошарук зазначив:

«Товариство, ми зібралися тут, щоб віддати шану пам'яті тим найкращим синам і донькам, які переслідувалися, принижувалися та фізично знищувалися комуністичним режимом».

А також закликав не шукати ворогів серед своїх і об'єднатися, бо тільки так, можна виграти війну з «братьям».

У свою чергу заступник голови Луцької міськради Костянтин Петрочук зазначив:

«Від імені в. о. міського голови Ігоря Поліщук, від імені депутатського корпусу Луцької міської ради хочу висловити ширі слова скорботи і шані всім тим, хто віддав своє здоров'я, своє життя у боротьбі за нашу державу. Вічна пам'ять».

Громадяни урочисто запалили лампадки та поклали квіти до пам'ятника жертв політичних репресій.

Спільне горе об'єднує і робить сильнішим, тож віримо, що зовсім скоро

Крим повернеться до України, і так, як і сьогодні у Луцьку, на побережжі Чорного моря зустрімуть разом два величні гімні.

**Ольга КОНОНЧУК.
Фото автора.**

•• МУКА

Мабуть, ніхто з таким нетерпінням не очікує літніх канікул, як із десяточок школярів із крихітної Ужової. Це село в Рожищенському р-ні географічно розташоване за кілька кілометрів від міжнародної траси сполученням Луцьк-Ковель, а реально – на відстані кількох століть від цивілізації.

Дітям шкільного віку із с. Ужово щодня доводиться здавати суворий екзамен на здатність спочатку вижити, а вже потім потрапити за парту. Більш жити вони за кілька кілометрів від с. Кременець Рожищенського р-ну, де їх розташована їхня рідна загальноосвітня школа I-III ст. Збудували її ще в далекому 1988 р. на кошти колгоспу «Кременецький», розрахована на 192 посадочних місця, хоча реально тут навчається в 25 педагогів на 30 дітей менше від оптимальної кількості.

То в чому ж проблема?

Обідньою пори на кременецькому перехресті, в бік сіл Турійськ, на автобусній зупинці – дітей, як горобців навесні. Найстарші сміливо «голосують», перепиняючи будь-який по-путній транспорт.

Беру чотирьох юних пасажирів. Це – майже половина всіх школярів, які навчаються в Кременець, куди щодня (крім суботи і неділі) їздять (або ходять) із Ужової. І хоча до села якихось пару кілометрів, воно розкидане на кількох довгих вулицях, одна з яких ледь не вирається в ще одне сусіднє – Залісці. Тому від дому до класу з добрих 5 км в один бік набереться...

Уроки починаються в 8 год. 30 хв. Як не запізнитися?

– Спішими на зупинку, до автобуса, який в 7 год. 45 хв. від'їжджав, – каже найстарший хлопець.

– А як не встигнеш, то або попуткою треба їхати, або наступного чекати. Але тоді вже в школу точно запізнишся, – додає школярка середніх класів.

Виявляється, за пару кілометрів дітям треба ще й платити за проїзд – 2 грн з кожного. Щодня виходить 4 грн, а за місяць батьки повинні віддати щонайменше 100 грн.

Поїзд убив школярку

•• ТРАГЕДІЯ

У навчально-виховному комплексі №26 19 травня був траур за 10-класницю, яка напередодні загинула під колесами потяга на одному з залізничних переїздів м. Луцька. Непоправне горе сталося через трагічний збіг обставин та неуважність жертв...

У день прощання з загиблою учні та вчителі несли квіти до портрету, біля якого запалили свічі. Державний пропор на флагштоку був приспущенний... Так рідна школа попрощається зі своєю ученицею, яка потрапила під поїзд...

Директор навчального закладу Іван Леуш розповів «Волинським новинам», що дівчинка була хорошою ученицею:

«Навчалася у школі вона добре, була хорошою, про неї педагоги позитивно відгукувалися, давали гарну характеристику. Ді-

У ШКОЛУ

їЗДИТИ

ПІШКИ?

чи старших у школу не пускати, аби дітки одне одного няњувати, щось що господарству зробить.

У с. Залісці, кажуть, уже майже відремонтували дитсадок. Але в експлуатацію досі не здали. Тому діти Ужової з перших днів свого життя на своєму гіркому досвіді знають, що таке «неперспективне село» під носом у цивілізації...

Повертаючись до Луцька, навпроти магазинчика в Ужової знову підбираю пасажирів. Цього разу чоловік і жінка їдуть в обласний центр, тож часу для розмови більше, а інформація в них повінша...

Виявляється, діти з с. Ужової, де загалом приблизно 200 душ живе, в Кременець дістаються, хто як може, вже давно. Але – лише з одного кутка. Ті, що в іншому, вчаться в Залісці, куди хіба що ровером швидше дістatisя.

Навіть початкової школи в Ужової нема. Відсутній і дитсадок, що стало ще однією проблемою для дорослих, яким доводиться вибирати: чи самим вдома сидіти з малятами,

ДО ТЕМІ

Голова Кременецької сільської ради Леонід Хведчак повідомив, що с. Ужово відноситься до сільської ради у с. Залісці, тому він не несе відповідальності за дітей, які навчаються у його школі. Проте зазначив, що найближчим часом повинна утворитися нова територіальна громада, яка і вирішить проблеми з діздом школлярів.

Голова Залісівської сільської ради Галина Микитюк повідомила, що директор школи домовляється з перевізниками, які підвозять дітей до школи. Вона підтвердила, що деякі водії вимагають від школярів сплатити 2 грн за проїзд, але зазначила, що коли діти повідомляють, що їдуть до школи, то більшість підвозить їх безкоштовно. Питання «Шкільного автобуса», який би довозив дітей безкоштовно та вчасно до навчального закладу навіть, не піднімалося.

Начальник відділу освіти та молоді Рожищенської райдержадміністрації Ігор Кузова запевнив, що всіх дітей централізовано підвозять до навчальних закладів, якщо не «шкільними автобусами», то домовляються з перевізниками. Також він відмітив, що згідно з чинним законодавством України, довіз здійснюється на відстань більше 3 км. Ситуацію, яку ми описали вище, він прокоментував так, що вперше чує про такі проблеми і попросив назвати поіменно тих дітей, яких підвозили, бо лише тоді можна буде надати конкретні відповіді. А також повторив, що якщо відстань складає 3 км і менше – дітвора автобусним сполученням не забезпечується.

Роман УСТИМЧУК.

На фото автора: тут починається с. Ужово; «Шкільний автобус» тут не їздить...; двері школярів на зупинці рідного села, бо один із юних пасажирів фотографується не захотів.

лосипедистів і пішоходів. Горіло червоне світло, система подавала голосний сигнал попередження про поїзд.

Як так сталося, що школярка не побачила поїзд та червоного кольору на світлофорі та не почула сигналу про небезпеку, встановити важко. Вочевидь, не знайдуть на це відповіді й слідчі, які оперативно прибули на місце події і зафіксували смерть потерпілої. Поодинокі свідки біди, а також директор школи, переконані: неповнолітня в момент зіткнення з локомотивом була в наушниках (слухала музику), а всю свою увагу звертала на свій телефон...

Не зупинив вчасно багатотонний ешелон і машиніст локомотива. Тому гіантський потяг і тендітна дитина зійшлися в одній точці зіткнення... Шансів у школярки вціліти фактично не було... Вона загинула від сильного удару та великої кровотечі, бо поїзд відтяв десятиласінці руки...

Зі слів Івана Леуша, в школі приділяють особливу увагу Правилам дорожнього руху, оскільки заклад розташований поряд із залізничним переїздом че-

дома великими дорогами, а безпека учнів понад усе.

«Через таке місце розташування школи ми особливо ретельно навчаємо учнів Правилам дорожнього руху. Так, педагоги регулярно проводять бесіди з дітьми, є тематичні виховні години, а також приходять працівники залізниці й розповідають, як уберегити себе від травм на колії. окрім цього, вчителі проводять інструктаж перед кожними канікулами», – наголосив директор «Волинським новинам».

На жаль, дівчину вже не повернеш... Можливо, іншим людям ця трагедія стане наукою, нагадуючи, що не лише водії автомобілів, але й машиністи локомотивів, велосипедисти, мотоциклисти, пішоходи і навіть ті, хто керує кіньми, запряженими у віз, повинні неухильно виконувати Правила дорожнього руху. Борозплати надто страшна...

Світлана КОМА.
На фото автора: на залізничному переїзді через кілька хвилин після загибелі десятиласінці.

вчинка була 10-класницю. Те що сталося – велика трагедія для нас, для родини, батьків. Я сплакувався зі свідками, які були на місці події, всі вони розповідають, що це був нещасний випадок, пов'язаний з необережністю. На жаль, це призвело до трагедії та непоправної втрати. У зв'язку з цією трагічною подією в школі оголосили траур».

«Навчалася у школі вона добре, була хорошою, про неї педагоги позитивно відгукувалися, давали гарну характеристику. Ді-

•• УВАГА!

Повідомлення про проведення конкурсу по відбору юридичних осіб та фізичних осіб -підприємців для спільног будівництва житла для військовослужбовців на земельній ділянці Управління Служби безпеки України у Волинській області за адресою: м. Ковель, вул. Д. Галицького

Конкурс проводиться відповідно до вимог Порядку організації будівництва житла для військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, членів їх сімей, затвердженого Постановою КМУ від 03.06.2013 №481, на підставі Інформації про проведення конкурсу, затверденої конкурсною комісією організатора конкурсу 22.05.2017 року.

Організатор конкурсу – Управління СБУ у Волинській області, учасники конкурсу – юридична особа або фізична особа-підприємець, які допущені до участі в конкурсі.

До спільної забудови пропонується земельна ділянка Управління за адресою: м. Ковель, вул. Д. Галицького площею 0,324 га, призначена для будівництва 30-квартирного житлового будинку. Розрахункова частка Управління СБУ у Волинській області складає не менше 3 квартир загальною площею не менше 187,5 кв. м.

Конкурс відбудеться 27 червня 2017 об 11.00 год. за адресою: Волинська обл., м. Луцьк, пр-т Василя Мойсея, 4.

Розмір реєстраційного внеску, що сплачує учасник конкурсу – 2500 гривень. Платіжні реквізити для перерахування реєстраційного внеску наведено в Інформації про проведення конкурсу.

Прийняття конкурсної документації, надання роз'яснень і додаткової інформації щодо предмета конкурсу проводяться конкурсною комісією за адресою: Волинська обл., м. Луцьк, пр-т Василя Мойсея, 4, у робочі дні тижня з 09.00 до 13.00 та з 14.00 до 18.00 і завершуються 26.06.2017 року о 18.00.

Інформацію про проведення конкурсу щодо будівництва житла для військовослужбовців Управління СБУ у Волинській області розміщено на офіційному веб-сайті СБУ <http://www.sbu.gov.ua>, а також вона надається конкурсною комісією до 18.00 23.06.2017 року за адресою: Волинська обл., м. Луцьк, пр-т Василя Мойсея, 4, у робочі дні тижня з 09.00 до 13.00 та з 14.00 до 18.00.

Контактна особа – Віктор Вознюк, тел. +380332249290, +380332242210.

•• КОРДОН

Як уникнути черг?

Для громадян України, які планують подорожі за кордон, створено сервіс ДФС «Кордон».

kordon.sfs.gov.ua – за цим посиланням можна перейти на їхній сайт. Цей сервіс надається вам інформацію щодо часу очікування для вашого транспорту на всіх пунктах пропуску на кордоні України, а також на адміністративному кордоні з тимчасовою окупованою АР Крим.

Сашко і Наталка по-зайомилися на першому курсі. Це було кохання з першого погляду. Тож не дивно, що по закінченні університету вирішили побратися. Проте життя поставило перед молодою парою складний вибір.

Наталка розглядала всільні каталоги у пошуках найкрасивішого плаття нареченої, коли до неї за телефонував декан факультету журналістики і запропонував дівчині, як найкращій студентці, на три роки поїхати на навчання за кордон. Серце калатало від щастя. Їй, одній із тисячі, випала така можливість. Перед очима малувалося щасливе майбутнє. Вона – відомий репортер, найкращий у країні.

Але... Як сказати коханому, що доведеться зачекати з весілям. Йому ж запропонували перспективну роботу у рідному місті, тож поїхати з нею він не зможе. Вірила, Сашко зрозуміє та підтримає...

Не зрозумів... Не хотів нічого слухати... Кричав, на віщо їй та кар'єра, амбіції... Кохання, що тривало майже 5 років, розбилось об береги недовіри.

Сідала у літак до Нью-Йорка, похапцем витираючи сльози.

«Він передумав», – шептотіла, як молитву.

Та на жоден електронний лист Сашко так і не відповів. А через два роки на чужині, дізналася – женився на другій.

По закінченні навчання, їй запропонували залишитися... Місцевий телеканал покликав на роботу, про яку так мріяла. Тож вирішила почати життя з чистого листа, уже без Сашка. Без надії та сподівань...

Майже 10 років пролетіло у шаленому темпі роботи та випадкових зустрічей. Чи жаліла про свій вибір? Інколи, коли ставало особливо самотньо. Але, прокидаючись вранці, спішила на роботу і просто кайфувала від кожного робочого дня.

З Олегом вони зустрілися випадково. Вона приїхала

до літа залишаються лічені дні, тому дуже важливо підготуватися до нового модного сезону заздалегідь. Варто не лише орієнтуватися в основних модних тенденціях, а й уміти за допомогою трендових речей, аксесуарів та кольорів підкреслити свої принади.

Тож дизайнер Андре Тан розповів, які кольори будуть в тренді цього сезону та з чим їх варто поєднувати.

Малиновий

Насичений малиновий буде у тренді цього сезону. Такий колір краще обирати дівчатам зі світлим волоссям.

Іого можна одягати з білим одягом, а також експериментувати з поєданням жовтого.

Малиновий колір найбільше пасуватиме струнким дівчатам різного зросту. А от, якщо у жінки пишні форми, то краще, щоб рожевий був лише елементом одягу.

ЗАСВІТЯ

На Засвіті* небо засвітилось,
Веселуха* глянула з-під віт.
Їй сьогодні солодко наснилась
Далечін'я незайманіх боліт.
Батькові розмашисті покоси
Довгі, наче літній день,
Що спливав в пам'яті і досі
Солов'їним витоком пісень.
Веселуха раптом потянулась,
У туман сховавши рукави.
На Локотськім* озері проснулись,
І лед'є-світ лілієй зацвіли.
Сон Рідиччя* тихо карбувало
В таємничім голомі добі.
На Нивках* ще сонце не вставало,
Дід ішов збирати вже гриби.
Із Застав'я* олень, мов на крилах,
Поспішав у заболотський* ліс.
Там його неспокій літо вкрilo
Білою завісою беріз.

Микола ГАВРИЛЮК,
м. Ківерці.

* місцеві назви урочищ, річок, озер, хуторів.

Вибір, який змінив усе життя, або як доля жартує...

ла зінімати концерт відомої групи, на розігріві у якої був ще зовсім маловідомий український рок-бенд. Хлопець вразив її своєю безпосередністю та чуттєвістю. Він писав пісні із такими ж студентами-емігрантами, як сам, створив свій музичний гурт, який мало помalu набирав популярність.

Кохання спалахнуло миттєво. І хоч як відговорювалася себе, аргументуючи неможливість стосунків різницю у віці. Боротися не було сил.

Олег часто дивився їй у вічі і повторював:

«Ну чого ти боїшся? Що тобі буде 40, а мені 30? Що посиш раніше? Мені на це байдуже, я кохатиму

тебе і старою бабулею! До речі, моя мама теж вийшла заміж за молодшого за неї чоловіка і вони дуже щасливі! Не намагайся передбачити майбутнє. Просто живи сьогоднішнім щасливим моментом!».

І вона здалася...

Через рік, вона знову приміряла весільне плаття.

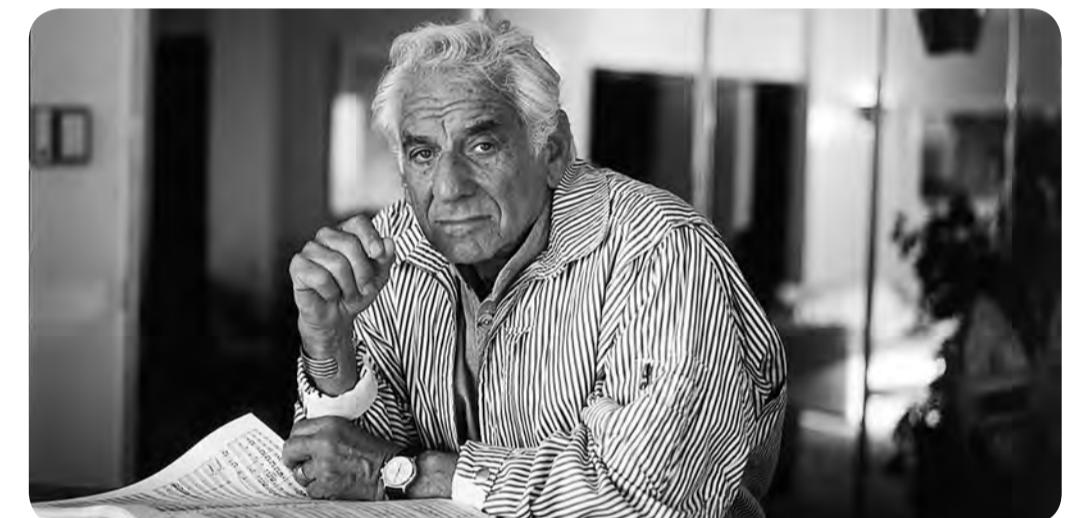
Щасливо і трепетно заглядала у очі коханого.

На весільну церемонію його батьки спізнилися. Через негоду рейс декілька разів відміняли. Тож молода дружина зустрілася з свекром і свекрухою аж під вечір.

І тут, як грім серед ясного неба! Її свекор – Сашко!

Дар'я ОНІМОВА.

Володар 10 премій «Оскара» і його сторіччя

у США розпочалися заходи з відзначення 100-річчя з дня народження Леонарда Бернштейна: американського диригента, композитора, просвітителя, піаніста і педагога. Він – автор музики до кінострічки «Вестсайдська історія» (1961 р.), яка удостоєна 10 премій «Оскар», зокрема, в категоріях «Найкращий фільм», «Найкращий актор другого плану», «Найкраща актриса другого плану», «Найкраща режисерська робота».

Цікаво, що батьки уславленого композитора, музиканта і педагога – Самуель та Дженні Бернштейни – родом з невеликого села з-під сусіднього м. Рівне. Але звідки саме, наразі невідомо. Вони залишили Україну нездовго до початку Першої світової війни. І Леонард уже народився за океаном – 25 серпня 1918 р. в американському м. Лоуренс, штат Масачусетс.

У 1939 р. він закінчив Гарвардський університет, а в 1941 р. – Інститут музики Кертіса, удаосконалювався в диригентському мистецтві у Сергія Кусевицького й був його асистентом на музичному фестивалі в Танглвуді в 1942 р. Займаючи в 1943-1944 посаду асистента диригента в симфонічному оркестрі Нью-Йоркської філармонії, як свідчить «Вікіпедія».

Наш фактично земляк – один з видатніших диригент-інтерпретаторів класичної, а також сучасної музики. Виступав у Віденській опері (поставив «Фальстафа» і свою оперу «Тіхе місце», 1986 р.). Як композитор Леонард Бернштейн віддав данину й класиці, і сучасності. Широко відомі його мюзикли, у тому числі «Вестсайдська історія» (1957 р., Нью-Йорк).

У його музичній майстерності перетворені ладогармонічні, ритмічні особливості джазу, негритянських, мексиканських інших народних пісень», – стверджують фахівці.

Леонард Бернштейн за життя неодноразово бував в ССР, але в Україну, на малу Батьківщину батьків, його не пускали «компетентні органи». Та ці поїздки не минулися безслідно: в США за ним пильнувало ФБР, зібравши велике досьє...

Він помер 14 жовтня 1990 р. в Нью-Йорку в 72-річному віці від пневмонії.

У 1987 р. нашому земляку присвоїли звання «Почесний громадянин Відня».

Але якщо в австрійській столиці композитора вшанували, то ні в Рівному, ні в Луцьку про нього ніхто фактично нічого не знає.

А шкода...

Світлана КОМА.
На фото з персонального сайту митця: Леонард Бернштейн в останній період життя.

«Державотворення і помісність Церкви: історичні процеси та сучасні реалії»

у Волинській православній богословській академії відбулася науково-практична конференція «Державотворення і помісність Церкви: історичні процеси та сучасні реалії», повідомляє прес-служба УПЦ КП. Приурочено захід до 100-ліття початків українського національно-церковного відродження.

З вітальними словами до присутніх звернулися митрополит Луцький і Волинський Михаїл, ректор

Академії протоієрей Володимир Вакін, проректор з наукової роботи та інновацій Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки Андрій Бояр.

Архіпастир сказав, що події сторічної давнини дуже схожі на сьогодення: війна за єдність та незалежність, боротьба за автокефальність, утвердження помісності в сучасних умовах, богословське осмислення причин і наслідків суспільних трансформацій та змін державного устрою, культурні та екуменічні цінності європейської інтереса.

Підсумком наукового зібрання стало прийняття резолюції, у якій учасники звертаються до українського суспільства з проханням сфорсувати співпрацю Церкви із державою лише в окремих сферах, зокрема, у вихованні та освіті молоді, соціально-харитативному та капеланському служінні, щоб не втрачалася духовна свобода та щоб не узaleжнитись від держави.

За результатами роботи конференції видано збірник матеріалів.

Наш кор.

Незамінний помічник – лимон

Багато звичних нам речей можна використовувати не за призначеними. І лимон у цій ситуації б'є усі рекорди. Де тільки його не застосовують – і на кухні, і замість миючих засобів, і в догляді за обличчям...

Вашій увазі 12 варіантів, де і як можна використати звичайний лимон:

1. Універсальний миючий засіб

Потрібно зняти шкірку з 1 лимона, залити її 150 мл оцту і залишити на ніч. Зранку додати 150 мл води. Засіб можна перевірити у розпиловач і використовувати для миття будь-яких поверхонь.

2. Чистим дошку для нарізання

Можна легко повернути дошці вигляд, використовуючи половинку лимона як губку, а сіль як скраб. Після процедури потрібно залишити дошку на 10-15 хвилин, а потім повторити ще раз.

3. Висвітлюємо білі речі
Щоб білизна була бліскуча, перед пранням її потрібно на півгодини замочити у розчині з сумішшю лимонного соку і харчовою содою.

4. Робимо манікюр
Зробити нігті міцнішими допоможе ванночка з кількома краплями лимонного соку.

5. Забираємо ластовину

Якщо на шкірі є ластовиння чи з'явилися пігментні плями, їх можна висвітлити, протираючи щодня шкіру лимонним соком.

6. Покращуємо травлення

Якщо регулярно випиваєте напіткове соки з лимоном і медом, можна не тільки покращити травлення, а й укріпити імунітет.

7. Освіжаемо побутову техніку

Якщо протерти ходильник губкою, змоченою лимонним соком, – це надовго позбавить від непривітного запаху. Можна також додати лимонний сік у

порожню посудомийну машину і запустити цикл або крапнути його в зволожувач повітря – тоді це буде натуральним освіжувачем.

8. Вирощуємо розсаду
В порожніх половинках лимона можна вирощувати розсаду, а потім рослинку прямо з лимонним горщицем висаджувати у ґрунт.

9. Позбавляємося від непривітного запаху взуття

Якщо на ніч у спортивне взуття покласти лимонну шкіру, вона вбере у себе весь запах.

10. Чистимо нержавіючу сталь

Предмети з нержавіючої сталі і міді можна почистити лимонними шкірками і харчовою содою.

11. Відмиваємо руки

Сильно забруднені ягодами або овочами руки можна висвітлити з допомогою лимонного соку. Можна також вивести плями з одягу: для цього спершу потрібно попрати тканину в холодній воді, а потім замочити у лимонному соці на кілька хвилин.

Інгредієнти:

1 кг курячих голілок;
2 моркви;

2 цибулини;

1 банка консервованої кукурудзи;

Склянка (200 мл) рису;

500 мл окропу або бульйону;

Сльо;

Перець паприка;

Прянощі – за смаком;

Рослинна олія – для смаження.

З кукурудзи злити рідину. Цибулю очистити і дрібно порізати. Моркву очистити і натерти на терти. Обсмажити на сковороді цибулю і моркву. Додати в сковороду промитий рис, кукурудзу, перемішати, щоб він просочився олією.

Перекласти суміш у форму. Залити двома склянками окропу або гарячим бульйоном. Курку натерти з усіх боків сіллю, перцем і паприкою. Викласти на рис. Накрити фольгою і поставити в духовку.

Запікати протягом години при температурі 200 °C. При подачі прикрасити зеленню.

Смакуйте з задоволенням!

«Ледачі» ніжки

Чайнворд «Вознесіння»

1-2. Це свято відзначається на сороковий день після Пасхи. 2-3. Батько Йосипа, чоловіка Діви Марії. 3-4. Означає «помішання». 4-5. Він дається священику в нагороду. 5-6. Коротка церковна пісня, що славить Бога. 6-7. Посада єпископа, що керує Єпархією. 7-8. Противник Христа. 8-9. Священновідійство. 9-10. Означає напівлінник (гр.). 10-11. Те чи інше віросповідання. 11-12. Персонаж, пов'язаний з ідеєю весняної родючості (словян. міф.). 12-13. Огуда. 13-14. Жорстока, сварливна людина. 14-15. Доля, життєвий шлях когось. 15-16. Місце перебування вищих сил. 16-17. Окрік радості, означає «спасіння». 17-18. Вищий ангел. 18-19. Ароматична смола, призначена для кадіння. 19-20. Він будував ковчег. 20-21. Річка, в якій хрестився Ісус.

Віночок травневих свят однієї родини

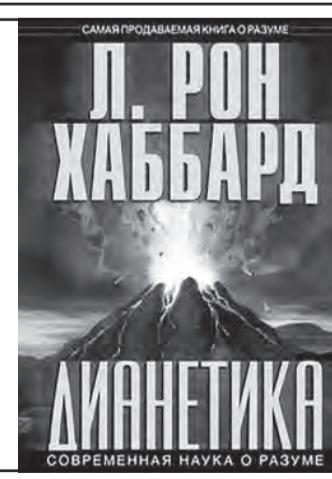
Останній місяць цього-річної весни він подарував

багато приемних сюрпризів родині лучан Райовичів. 21 травня, у переддень святого Миколая, щирі вітання від дітей та онуків приймала старійшина роду, 88-річна мама нашого заступника головного редактора «Волинської газети» з господарськими питань Віктора Михайловича – Віра Константинівна (на фото). Через два дні голова сімейства святкував чергову річницю від дня одруження зі своєю вірною супутницею Надією Василівною. Слідом за тим, а точніше 24 і 27 травня, круглі дні народження в онуків: 10 – у мен-

шого Орестика та 15 – у старшого Ігоря Коританів. Дещо раніше, у кінці квітня, 40-річний ювілей завів до доньки Віктора Михайловича та Надії Василівні – Інні (Коритан за чоловіком).

Забігаючи трохи наперед, розсекретимо і день народження глави сімейства – він припадає на 6 червня, так, так, якраз на журналистське свято. Недаремно ж чоловік працює у редакції.

Усій дружній родині добра, щастя, достатку, сімейної злагоди та любові на довгі та многі літа!

Чому ви робите вчинки, про які потім шкодуєте?
З'ясуйте!
Придбайте та прочитайте книгу
Л. Рона Хаббарда
Діанетика –
сучасна наука
про розум
Тел.: 095-820-92-00

6 цікавих фактів про сон

1. Усі сні чоловіки бачать, в основному, інших чоловіків. Жінки бачать чоловіків і жінок порівні.

2. У сні можна побачити лише тих людей, яких бачили раніше, при цьому нам можуть наснитись наявіть ті, кого ми вже забули.

3. 12% людей бачать тільки чорно-блі сні.

4. Найкраща поза для сну – на животі. Як стверджують науковці, так можна заснути швидше.

5. Фахівці з Тибету вважають, що сон на лівому боці продовжує життя.

6. Кожна четверта пара у світі спить порізно.

ВОЛИНСЬКА ГАЗЕТА
Головний редактор – Володимир Данилюк.

Засновник: Волинська облдержадміністрація, трудовий колектив

редакції. Обласний благодійний фонд "Останній солдат".

Заступник головного редактора: Сергій Цюриць.
Технічний редактор: Микола Волошин.
Художній редактор: Юрій Яковюк.
Кореспондент: Ольга Конончук.
Іванна Соломанчук, Володимир Приходько.
Літературний редактор: Наталія Главнічек.
Відповідальний за випуск: Данилюк В. О.

За зміст реклами відповідає рекламодавець.

Адреса редакції: 43016, м. Луцьк, вул. Лесі Українки, 9.
Телефони: 72-53-83, 72-48-24, (067) 332-5664, (050) 078-0234.
Електронна адреса: volgazeta@gmail.com
Сайт: www.volga.lutsk.ua

Передплатний індекс: 33943

Свідоцтво про державну реєстрацію періодичного друкованого видання ВЛ №273-07 ПР, видане 30 травня 2006 року.
Виходить раз на тиждень. Редакція не заважає позицію автора публікації, веде листування лише на сторінках газети.
Газету набирають та звертають на видавничому комплексі редакції. Віддруковано у ТзОВ «Волинська друкарня»: м. Луцьк, пр. Волі, 27. Друк офсетний, обсяг 3 друковані аркуші.

Тираж згідно із замовленням №455.

Я. РОЙКО.

